



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

מדינת ישראל  
באמצעות תביעות חיפה

המאשימה

נגד

יואב בליקוב גילל  
באמצעות עו"ד פ. בריק ו/או ש. סיוון  
מהסניגוריה הציבורית חיפה

הנאשם

### הכרעת - דין

1

2

3 **בפתח הכרעת הדין הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות ההתפרצות**  
4 **והגניבה, וזאת מחמת הספק, ולהרשיעו בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים עליו.**

5

6

#### כתב האישום

7 1. כתב האישום שהוגש בעניינו של הנאשם מייחס לו ביצוע העבירות הבאות: התפרצות  
8 למגורים/תפילה לשם ביצוע עבירה - עבירה על סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977  
9 (להלן: "חוק העונשין"); גניבה - עבירה על סעיף 384 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת  
10 מילוי תפקידו - עבירה על סעיף 273 לחוק העונשין, ואיומים - עבירה על סעיף 192 לאותו  
11 חוק.

12

13 2. בעובדות כתב האישום נטען, כי בתאריך 3.4.13, בין השעות 12:30 ל-15:00, התפרץ הנאשם  
14 לדירת הזוג רובינסקי, שברח' יד לבנים 158 בחיפה, באופן שטיפס לעבר מסתור הכביסה,  
15 עקר את סורג החלון, חדר אל הדירה, וגנב מתוכה מסך/טלוויזיה פלסמה של חברת LG  
16 (להלן: "המסך" ו/או "הפלסמה"). הנאשם, כך נטען בכתב האישום, הניח את המסך בתוך  
17 מחסן שבקומת המחסנים של הבניין הסמוך שמספרו 156, ועזב את המקום בכדי לשוב  
18 אליו. המסך אותר ע"י השוטרים, שערכו תצפית לעבר קומת המחסנים, בכדי לתפוס את  
19 הגנב, ואכן בסמוך לשעה 23:00 חזר הנאשם לקומת המחסנים הנ"ל, והוא נצפה ע"י  
20 השוטרים נכנס ויוצא מקומת המחסנים, מסתכל לצדדים, עוטה על ידיו כפפות, נכנס  
21 למחסן בו הונח המסך ויוצא ממנו כשהוא מחזיק בו. משהבחין בשוטרים הרצים לעברו,  
22 השליך הנאשם את המסך לעבר הרצפה, ונמלט מהמקום. הנאשם נעצר למחרת בבוקר,



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 בבית אמו, הובא לתחנת המשטרה בחיפה, שם תקף את הקצין ג'ואי צ'יונג, באופן שנגח בו  
2 ופגע בפניו, דבר שגרם לשוטר לנפיחות ולחתך בשפה התחתונה. במעמד זה החל הנאשם  
3 להשתולל, הקצין ג'ואי ניסה לאחוז בו על מנת לרסנו והשניים נפלו תוך שהנאשם מקלל.  
4 בהמשך, איים הנאשם על השוטר באופן שאמר לו: "אל תדאג נפגש בחוץ", בכוונה  
5 להפחידו.

6

7 3. ביום 6.5.13 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום – בנוגע לפריצה טען שלא היה מעורב בה  
8 כלל, ובנוגע לתקיפת השוטר – טען שהוא זה אשר הותקף.

9

10 **בירור האשמה – עדים וראיות**

11

12 4. מטעם המאשימה העידו הקצין ג'ואי, שהיה העד המרכזי, ולמעשה העד היחיד שזיהה את  
13 הנאשם בשלב הגעתו לקומת המחסנים והחזקת המסך עד לבריחתו; עוד העידו מטעם  
14 המאשימה הבלשים יחיאל אלול וכן מלכא, והוגשו 43 מוצגים, שסומנו ת/1 עד ת/43.

15 5. מטעם הנאשם העידו הנאשם עצמו, חברו יעקב ליבסון, ד"ר לאה יגר – שערכה והגישה  
16 חוות דעת בסוגיית הזיהוי, והוגשו 11 מוצגים, שסומנו ת/1 עד ת/11, כולל חוות דעת של  
17 השירות המטאורולוגי, בנוגע למצב הירח והעננים בליל האירוע.

18 6. באי-כוח הצדדים הגישו סיכומים בכתב, והשלימו את סיכומיהם בעל-פה, כאשר את עיקר  
19 יהביהם הפנו באי-כוח הנאשם לסוגיית הזיהוי של מרשם בליל האירוע, ובנוגע לעבירת  
20 תקיפת השוטר – הפנו לפסיקה של בית משפט זה, ולפסיקת בתי משפט אחרים, לפיה בוטלו  
21 כתבי אישום שעה שהוגשו תלונות ע"י נאשמים כנגד שוטרים למח"ש, והתלונות לא טופלו  
22 כראוי.

23 7. בתום הסיכומים נערך ביקור בזירת האירועים, בהשתתפות השופט וצוותו, הנאשם כשהוא  
24 מלווה ע"י לוחמי יחידת נחשון, באי-כוח הצדדים, הקצין ג'ואי, הבלש חן ושוטרי סיור.  
25 במסגרת הביקור במקום עלו כל המשתתפים בסיור, לגג שממנו בוצעה התצפית לעבר קומת  
26 המחסנים, והקצין ג'ואי הסביר את מהלך התצפית, כולל זיהוי הנאשם על ידו, ובריחתו  
27 מהמקום. לדברי הקצין, הוא זיהה את הנאשם בעת עלייתו דרך היער לעבר קומת  
28 המחסנים, כאשר הזיהוי הסופי התרחש בעת השתהות הנאשם בקומת המחסנים. הקצין  
29 הוסיף, שאמנם אין תאורה במקום, אך הייתה, למיטב זכרונו, תאורת ירח, חלקית או  
30 מלאה, וכן תאורה מהבניינים הסמוכים, שהאירו לעבר קומת המחסנים. בהמשך הביקור



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 במקום, יצאנו מהבניין לאזור המפריד בין בניין התצפית והבניין שבתחתיתו ממוקמת  
2 קומת המחסנים, ושם נראו החלונות של הבניין ממול, שהאירו את זירת האירועים לגרסת  
3 הקצין ג'ואי – המדובר בחלונות קטנים וסגורים במרביתם, וכן בחלונות סגורים של חדרי  
4 כביסה. הרושם העולה מאותם חלונות, שהיו היחידים שיכלו להאיר לעבר קומת המחסנים,  
5 שגם אם יצאו מהם עלומות אור, הרי שאלה לא יכלו להאיר את השטח שבו הסתובב  
6 הנאשם אלא בתאורה חלקית וחלשה. עיון בחוות הדעת המטאורולוגית מעלה, שבשעות  
7 שבהם זוהה הנאשם ע"י הקצין, לא היה ירח כלל בשמים, וזה זרח מספר שעות לאחר מכן,  
8 ובנוסף – השמים החלו להתכסות בעננות חלקית, כך שגם תאורת גרמי השמים האחרים לא  
9 הייתה מלאה. במצב דברים זה מגיע אני למסקנה, שהתאורה בזירת האירועים, שבה זוהה  
10 הנאשם ע"י הקצין, הייתה חלשה. בנוסף – המרחק מהגג שממנו בוצעה התצפית לעבר  
11 קומת המחסנים הוערך ע"י הקצין ג'ואי והבלש מלכא כ-20-30 מטר קו אווירי, ומרחק זה,  
12 בשילוב תאורה חלשה, מקשים על זיהוי וודאי של אדם העובר במקום בשעות לילה, ועובדה  
13 היא, שבלש נוסף שהיה עם הקצין ג'ואי בעמדת התצפית, לא יכול היה לזהות את הנאשם  
14 כמי שהיה מעורב באירועים. הייתי מצפה שייערך לאותו בלש מסדר זיהוי חי או לפחות –  
15 מסדר זיהוי תמונות, בכדי לנסות ולזהות את האדם שנטען כי הוא הנאשם, בייחוד כאשר  
16 בעמדת התצפית היו שני אנשים – הבלש והקצין, והנאשם זוהה רק ע"י הקצין, שאף היה לו  
17 מידע מוקדם לפיו הנאשם הוא זה אשר אמור להגיע לזירת האירועים ולקחת את המסך  
18 שנגנב קודם לכן. במצב דברים זה, יש לבחון את סוגיית הזיהוי באופן יסודי ומעמיק.

19 8. עיקר טענת באי-כוח הנאשם מתבססת על העדר הוודאות בזיהוי הנאשם ע"י הקצין ג'ואי,  
20 ועל העדר ראיות בנוגע לשותפותו בהתפרצות שאירעה קודם לכן, על כן ביקשו לזכות את  
21 הנאשם מאותן עבירות. בנוגע לעבירות האלימות כלפי הקצין ג'ואי, ואשר נעברו בתחנת  
22 המשטרה, נטען שיש לזכות את הנאשם גם מעבירות אלו, מאחר והנאשם הגיש כנגד ג'ואי  
23 תלונה במח"ש, בשל תקיפתו ע"י הקצין, והתלונה נסגרה מבלי לפתוח כלל בהליך חקירה  
24 כלשהו.

25 9. מנגד, טענו באי-כוח המאשימה, שיש להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו – בנוגע  
26 לעבירות ההתפרצות, נטען שהנאשם זוהה בוודאות ע"י קצין הבילוש כמי שהגיע לקומת  
27 המחסנים ואסף את המסך, ומתוקף חזקה תכופה ביקשו לקבוע שמי שהגיע לאסוף את שלל  
28 הגניבה, היה מעורב בגניבה עצמה. בנוסף – ביקשו להרשיע את הנאשם גם בעבירות כלפי  
29 הקצין ג'ואי, מהטעם שעדותו של הקצין נשמעה בבית המשפט, וביקשו ליתן לאותה עדות  
30 מהימנות מלאה.



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

10. הדיון בעבירות המיוחסות לנאשם יתחלק לשניים: תחילה אדון בעבירות ההתפרצות והגניבה, כשעיקר הדיון יתרכז בסוגיית הזיהוי של עד ראיה יחיד, ולאחר מכן – אדון בעבירות תקיפת השוטר והאיומים עליו, כשעיקר הדיון יתרכז במשמעות סגירת תיק תלונת הנאשם נגד ג'ואי ע"י מח"ש מבלי לפתוח בהליך חקירה. בטרם אכנס לדיון הנ"ל, אקיים דיון בגרסת הנאשם.

#### גרסת הנאשם ועד ההגנה מטעמו

11. הנאשם סיפר בחקירתו הראשית את מהלך האירועים ביום האירוע, 3.4.13, וכדבריו (פרוטוקול מיום 15.9.13 מעמ' 22 שורה 8 עד עמ' 23 שורה 3):

... קמתי בשעה 9 בבוקר ויום לפני קבעתי ראיון עבודה כנציג מכירות בהוט באותו יום. קבעתי ראיון עבודה לשעה 10:30 בבוקר. ... היה צריך לנסוע איתי ליבסון לעבודה, לא היה לי כסף לנסיעות והייתי צריך לנסוע איתו. הוא היה צריך גם לקבל עבודה והיינו צריכים לנסוע ביחד, התקשרתי אליו והוא לא ענה לי. ... עליתי אליו הביתה, זה היה בסביבות 10 או 10:20 והוא נכנס למקלחת. ... סיים להתקלח ולהתארגן, זה היה 10:30, 10:40 ופספסתי את הראיון. ... התקשרתי לראיון ואמרתי שאני מאחר. אמרו לי אל תבוא ביום הזה אלא ביום אחר. עלינו להדר. עשינו קניות. הגענו להדר בסביבות 11:30 משהו כזה. הלכנו לאכול שווארמה. נכנסנו לחנות נעליים והוא קנה לעצמו נעליים. טיילנו עוד קצת בהדר. משם נכנסנו למשביר... הוא נדלק על איזה בגד והיה חסר לו 100 שקל.. החלטנו לחזור אליו הביתה ולקחת כסף. .. יצאנו מהמשביר והלכנו אליו הביתה. הוא לקח השלמה לבגד שרצה לקנות וחזרנו למשביר בפעם שנייה. באיזה שעה עזבתם את הדר וחזרתם? לפי מה שזכור לי זה היה בבוקר בסביבות השעה 12:30 משהו כזה. ירדנו אליו הביתה, הוא לקח כסף, חזרנו למשביר והוא קנה את הבגד שלו.

ש.

ת.

...

הסתובבנו קצת בהדר. טיילנו. נכנסנו לעוד כמה חנויות, לא קנינו כלום הפעם. זהו. חזרנו בסביבות 16:00-15:30 מהדר לשכונה. יש לנו מן מקלט כזה שאינו קבוע יושבים שם ... הלכנו לשם ויעקב בסביבות 6-5 הלך לחדר כושר. הוא הלך ואני נשארתי. משם הלכתי לחבר ברח' פאר. נשארתי אצלו ובסביבות 11:00-11:30 (צ"ל 23:30-23:00) הלכתי הביתה כי ידעתי שלמחרת יש לי ראיון עבודה"

12. גרסת הנאשם הייתה רצופת סתירות ובלתי מהימנה, במיוחד בנוגע לגרסת האליבי של שעות ההתפרצות וכן לשעות הגעתו לקחת את המסך מהמחסן. בחקירתו במשטרה מיום



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 4.4.13 (33/ת) סיפר הנאשם כי אחרי שהיו בהדר " ... והלכנו לשבת ביד לבנים ליד הבורקס  
 2 בהתחלת יד לבנים, יש מקלט של חבר ... ונשארתי שמה עד 21:00" (ת/33 עמ' 2 שורות  
 3 22-23). בחקירתו במשטרה מיום 7.4.13 (ת/22), הנאשם מסר כי בין השעות 18:00-16:30  
 4 היה במקלט, ויחד איתו היו יעקב ורומן. כשנשאל איך נכנס למקלט השיב, " אני הגעתי  
 5 לשם רומן היה שם" (ת/22 עמ' 2 שורות 27-36). גם בהודעתו מיום 8.4.13 מסר כי היה  
 6 במקלט עם יעקב ורומן (ת/23 שורות 12-13).
- 7 13. מהודעתו של רומן שופלט מיום 8.4.13 (ת/38) עולה, שכאשר הוא הגיע למקלט, הנאשם כבר  
 8 היה שם- "ש. כשהגעתי האם יואב היה לבד? ת. נראה לי שכן" (ת/38 שורות 10-11), כך  
 9 שלא הוא זה שפתח את המקלט לנאשם, כפי שנמסר ע"י הנאשם. עוד עולה מהודעתו, כי  
 10 רומן ראה את הנאשם משעה 18:00 ולא בשעות שמסר הנאשם, בין 16:30-18:00 " ...  
 11 ישבתי איתו במקלט בשעה 18:00 ועזבתי את המקלט בערך אחרי שעה ושעה וחצי" (ת/38  
 12 שורות 8-9); ו " ... אמרתי לו שאני מתקלח וחוזר וכשחזרתי בערך בשעה 21:00 או 21:30  
 13 הוא כבר לא היה".
- 14 14. הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית על הסתירה בין הדברים שמסר לבין הדברים שנמסרו ע"י  
 15 רומן בהודעתו, ואלו היו תשובותיו (עמ' 27 שורות 12-26):

- 16 "ש. אני אומרת לך שאותו רומן, שגם אותו ציינת, גם הוא  
 17 נחקר במשטרה. רומן אומר שהוא ראה אותך רק בשעה  
 18 18:00 שהוא הגיע למקלט. איך נכנסת למקלט?  
 19 ת. הגעתי לשם. רומן היה שם והגעתי עם יעקב. יעקב הלך  
 20 לחדר כושר ואני נשארתי שם לא הרבה זמן ויצאתי.  
 21 רומן הוא חבר שלך?  
 22 ת. הוא חבר שלי.  
 23 ש. למה חבר שלך יאמר שלא ראה אותך בשעה שאתה טוען  
 24 שראה אותך?  
 25 ת. אני לא יודע.  
 26 ש. אולי בגלל שלא היה במקלט אלא בדירה ביד לבנים 158?  
 27 ת. לא הייתי בדירה יד לבנים 158 כי זה לא אני. איך שבאתי  
 28 מהדר עם יעקב, היינו במקלט.  
 29 ש. עד איזה שעה היית במקלט?  
 30 ת. 17:30-18:00 ויצאתי משם.  
 31 ש. מדוע בחקירה אמרת שהיית שם עד 21:00?  
 32 ת. זה עדיין לא אומר שעשיתי את זה.  
 33 ש. מפנה לשורה 23 עמ' 2 להודעתך. אמרת שהיית שם עד  
 34 "21:00"  
 35

- 36 15. בחקירתו במשטרה מיום 4.4.13, הנאשם מסר טענת אליבי, לפיה בין השעות 00:00-21:00  
 37 היה אצל חבר בשם ג'וזף (ת/33 עמ' 2 שורות 29-31):



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 מה עשית משעה 21:00 ועד שעה 12 בלילה?  
 2 "שאלה: אני יצאתי משמה מהמקלט וישבתי אצל חבר ג'וזף  
 3 תשובה: הוא גר ברחוב פאר 65 בקומה שנייה, אין לו פלאפון עד  
 4 שעה 12 בלילה, כי ידעתי שיש לי היום ראיון עבודה"  
 5

6 בחקירתו של הנאשם מיום 8.4.13, לשאלת החוקר מתי עזב את המקלט, השיב ש  
 7 "בסביבות 19:00 או 19:30 והלכתי לג'וזף וישבתי אצלו עד 12 בלילה ואז הלכתי הביתה  
 8 לישון" (ת/23 שורה 28).

9 יוסף אזולאי מסר הודעה במשטרה ביום 8.4.13 (ת/39), והודעתו זו מפריכה את טענת  
 10 האליבי של הנאשם. יוסף מסר בהודעתו כי ראה את הנאשם כשבוע לפני או שבועיים לפני,  
 11 ולא חמישה ימים ממועד חקירתו, היינו ביום 3.4.13, שהוא יום האירוע נשוא כתב  
 12 האישום, ובכל מקרה לא ראה אותו לפני השעה 00:00.

13 הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית על הסתירות בין הדברים שמסר לבין הדברים שמסר יוסף  
 14 בהודעתו, ואלו היו תשובותיו (מעמ' 27 שורה 28 עד עמ' 28 שורה 22):

16 "ש. אמרת שהיית במקלט עד שעה מאוחרת.  
 17 ת. נכון, אמרתי כמו שכתוב שם עד השעה 21:00. משם  
 18 חתכתי לכיוון פאר.  
 19 ש. פאר זה בדיוק הרחוב ממנו עלה הבחור?  
 20 ת. אז למה להגיד רחוב פאר אם הייתי עושה את זה. אני לא  
 21 הייתי אומר פאר אלא משהו אחר.  
 22 ש. אני אומרת לך שבשעת לילה מאוחרת אתה היית ברחוב  
 23 פאר ואתה בעצמך קושר עצמך למקום?  
 24 ת. אבל זה לא אומר שאני עשיתי את זה. נכנסתי לשם  
 25 וישבתי אצל חבר בשם ג'וזף בפאר 65 עד 23:30..  
 26 ש. גם בעניין הזה המשטרה בדקה והלכה למר יוסף אזולאי  
 27 מפאר 65 והוא אמר שראה אותך שבוע או שבועיים לפני  
 28 ולא 5 ימים לפני. החקירה של יוסף אזולאי מיום 8.4..  
 29 ת. אמרתי את זה גם בחקירות שזה אדם חולה. הוא כל פעם  
 30 שהמשטרה ניגשת אליו ולא יודע על מה מדובר ומשחק  
 31 אותה שהוא פסיכופת וחולה ונותן להם תשובות שונות  
 32 והוא באמת כזה..  
 33 ש. אתם חברים טובים?  
 34 ת. הייתי בא ויושב אצלו לפעמים. לא יותר מזה.  
 35 ש. למה שהוא יגיד דברים שמנוגדים אליך?  
 36 ת. כי כשהוא רואה משטרה, הוא יעשה הכל להוציא עצמו  
 37 מכל אשמה. לא משנה אם זה לטובתו או לרעתו...  
 38 ש. באיזה שעה ראית אותו? הוא אומר אחרי 12 בלילה. קצין  
 39 הבילוש ראה אותך במחסנים בשעה 11. היה לך מספיק  
 40 זמן ללכת אליו. הכל באותו אזור.  
 41 ת. זה עדיין לא אומר שאני עשיתי את זה..."  
 42



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

16. במסגרת פרשת ההגנה העיד יעקב ליבסון (להלן: "יעקב"), חברו של הנאשם, אשר מסר שתי גרסאות במשטרה (הודעה מיום 4.4.12 שסומנה ת/42 והודעה מיום 8.4.13 שסומנה ת/43) ועוד אחת נוספת בבית המשפט. גרסאותיו של יעקב גדושות בסתירות, הן האחת מהשנייה, והן ביחס לגרסאות הנאשם:
- בהודעתו הראשונה מיום 4.4.13, ת/42, מסר יעקב כי ראה את הנאשם יום קודם בשעה 14:00, הם שוחחו והוא הלך לדרכו (ת/42, מעמ' 1 שורה 11 עד עמ' 2 שורה 22), אח"כ מסר כי הנאשם היה אצלו ויחד הלכו לאחותו (ת/42 עמ' 2 שורות 22-26), ולבסוף כשנשאל אם הלך עם הנאשם להתאמן, הוא מסר כי היה איתו בצהריים עד 17:00 - 18:00 (עמ' 2 שורות 33-34).
- בהודעתו השנייה מיום 8.4.13, ת/43, מסר גרסה חדשה ושונה לגמרי, לפיה היו אצל אחותו כשעה, עלו להדר לקניות, תוך שהציג על הקניות קבלה משעה 14:01 של המשביר לצרכן (ת/43 עמ' 1 שורות 4-17), וכשנשאל "איך בעדות הראשונה שלך אמרת לי שרק נפגשת עם יואב בשעה 14:00 אמרת לו שלום ונפרדתם, אחרי זה אמרת לי שהוא היה אצלך והלך ואז עזב וחזר ועכשיו את אומר לי שהיית איתו כל היום ברציפות?", השיב ש "בהתחלה לא אמרתי. לא ידעתי מה אתם רוצים ממני ואחרי זה הבנתי שבחור יכול לשבת בבית סוהר על משהו שהוא לא עשה ואז אמרתי שהוא היה איתי" (ת/43 מעמ' 1 שורה 17 עד עמ' 2 שורה 19).
- יעקב הותיר אצלי רושם בלתי מהימן, וכי גרסתו נובעת מרצונו לסייע לחברו הנאשם במצוקתו. כך גם בנוגע לגרסת הנאשם החדשה, לפיה היה אמור להגיע יחד עם יעקב להתראיין ביום 3.4.13 בחברת הוט לצורך קבלת עבודה – המדובר בגרסה חדשה וכבושה, שאינה נתמכת בכל ראיה חיצונית, ואני דוחה גרסה זו מכל וכל. קיימות סתירות בין דברי הנאשם ויעקב גם בנוגע לקניית נעליים ביום האירוע, וגם בנוגע לכניסה למקלט והשהייה בו. יעקב סתר את עצמו באשר למשך הזמן בו שהו הוא והנאשם יחדיו במקלט, בעוד שבהודעתו השנייה מסר כי הוא והנאשם ישבו חצי שעה במקלט - "ש. האם הייתם במקלט? ת. כן היינו איזה חצי שעה שם ואחרי זה ישבנו בבורקס" (ת/43 עמ' 2 שורות 33-34), הרי שבעדותו בפניי אמר שישבו במקלט שעתיים - "...ישבנו שם איזה שעתיים .." (עמ' 33 שורה 31).
17. הנאשם עשה עליי, כאמור, רושם גרוע, ואני מעדיף את גרסת הקצין ג'ואי על פני גרסתו. יחד עם זאת, אין באותם שקרים כדי להצטבר עד כדי מילוי החסר בראיות המאשימה, ולכל היותר יש בשקרי נאשם כדי לחזק את ה"יש", ואותו "יש" אמור להיות ממשי ומוצק (ני קדמי, על הראיות, חלק ראשון (תש"ע) 298), על כן יש לבחון את סוגיית זיהוי הנאשם ע"י



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 הקצין ג'ואי, ולברר אם נותר ספק בזיהוי הוודאי, וזאת בהסתמך על מבחנים שיפורטו  
2 להלן. הדיון בסוגיית הזיהוי ייערך בפרק הראשון, הדן בעבירות ההתפרצות והגניבה.

3

4

### עבירות ההתפרצות והגניבה

5

6 18. באי-כוח הנאשם העלו שני טיעונים בעניין עבירות ההתפרצות והגניבה: האחד, לפיו  
7 המאשימה לא הניחה תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנאשם באותן עבירות, וכי לא  
8 הוצגה כל ראיה פוזיטיבית ממשית הקושרת את הנאשם למעשה ההתפרצות. השני - לפיו  
9 המאשימה לא הניחה תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנאשם בסוגיית חזרתו בליל  
10 3.4.13 למקום התבאת מכשיר הטלוויזיה הגנוב ונטילתו משם.

11

12 19. באי-כוח המאשימה מבקשים לבסס את הרשעת הנאשם בעיקר על עדותו היחידה של קצין  
13 הבילוש ג'ואי, שזיהה את הנאשם כמי שחזר לזירת האירועים בשעות הלילה, ונטל את  
14 המסך ממקומו, וברירתו למראה השוטרים באים לעברו.

15

16 20. קביעות בית המשפט בסוגיית זהות האדם שחזר בלילה לשם נטילת המסך ממקום מסתורו,  
17 הינן בעלות השלכה ישירה להכרעה אם הוכח מעבר לכל ספק סביר שהנאשם הוא זה אשר  
18 ביצע את עבירות ההתפרצות והגניבה, על כן אקיים דיון נרחב בסוגיית הזיהוי.

19

20

### סוגיית הזיהוי

21 21. זיהוי הנאשם, כמי שהגיע בשעה 23:00 לקומת המחסנים ונטל את המסך, נעשה ע"י עדות  
22 זיהוי יחידה של קצין הבילוש ג'ואי.

23

24 22. במהלך שמיעת הראיות בתיק העידו בפניי שני העדים המרכזיים בפרשייה: הקצין ג'ואי  
25 והנאשם. אקדים את המאוחר ואכתוב, שהקצין ג'ואי עשה עליו רושם מהימן, ולעומתו  
26 הנאשם עשה עליו רושם גרוע. השאלה הנשאלת היא – האם די באותן התרשמויות משתי  
27 הדמויות המרכזיות בתיק, הנאשם והעד המזוהה, כדי להכריע בסוגיית הזיהוי ולקבוע  
28 שהמדובר בנאשם, או שמא ניתן, על אף הני"ל, להטיל ספק בזיהוי ולהורות על זיכוי הנאשם.  
29 לצורך בחינת סוגיית הזיהוי, יש לבחון את הכללים בדבר זהות יחידה וביסוס הרשעה על-





## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 פיה, ולשם כך איעזר הן בפסיקת בית המשפט העליון בארץ, הן בפסיקות של בתי משפט  
2 בחו"ל, והן בחוות הדעת של העדה המומחית מטעם הנאשם, ד"ר לאה יגר.  
3
- 4 23. ב"כ המאשימה טענה כי אין מניעה לבסס הרשעה בפלילים על עדות זיהוי יחידה, אף  
5 בהיעדר תוספת ראייתית התומכת בזיהוי. יחד עם זאת, לטענת ב"כ המאשימה אין המדובר  
6 בעדות זיהוי יחידה, שכן היא נתמכת בדו"חות של הבלש הן מלכא ובעדותו, לפיהם ג'ואי  
7 אמר לו כבר במקום האירוע שהוא זיהה את הנאשם, והשניים הלכו לביתו לחפשו שם. ב"כ  
8 המאשימה הפנתה לסתירות בגרסתו של הנאשם, ולהיעדר תמיכה לגרסת האליבי אותה  
9 מסר בבית המשפט, כחיזוקים לראיית הזיהוי של ג'ואי.
- 10 24. בית המשפט המבקש להעריך את מהימנותה של עדות ראייה שהוצגה בפניו, יבחן אותה  
11 בשני מישורים: הראשון הוא המישור הכללי, לפיו יבחן בית המשפט את אמינותו האישית,  
12 כנותו ויושרו הכלליים של עד הראייה, והשני – הוא המישור הספציפי, לפיו יבחן בית  
13 המשפט את מהימנות העד בסוגיה הנדונה, וזאת בשני רבדים: סובייקטיבי ואובייקטיבי.
- 14 25. ברובד הסובייקטיבי בוחן בית המשפט את מידת יכולתו של העד לשנן ולזכור דברים  
15 שראה, ועל בסיסם לבצע זיהוי מדויק של אנשים על פי מראם החיצוני, זאת בנוסף לבחינה  
16 של מידת היושרה הפנימית שמגלה העד באמונתו בזיהוי שביצע. ברובד האובייקטיבי בוחן  
17 בית המשפט את האפשרות לקיומה של טעות שלא במתכוון בזיהוי, באמצעות בחינת  
18 פרמטרים שונים מרשימה "לא סגורה" שהציבה הפסיקה ושעסקו בהם גם מחקרים רבים,  
19 כגון: מידת הביטחון והוודאות שהפגין עד הראייה בזיהוי; משך הזמן ותשומת הלב  
20 שהקדיש העד המזהה להתבוננות בחשוד; מידיות הזיהוי; פרק הזמן שחלף ממועד האירוע  
21 למועד בו ניתן הזיהוי; רמת הדיוק בתיאור העברין בקלסטרון שצויר טרם הזיהוי; תנאי  
22 הזיהוי - למשל האם מדובר ביום או לילה, מצב התאורה, תנאי הראות, זווית הראייה  
23 והמרחק ממנו צפה העד בעברין; העדר השפעות חיצוניות שישפיעו על הזיהוי; מידת  
24 ההיכרות הקודמת בין העד המזהה לבין הנאשם שזוהה, וכו'.
- 25 26. יש לבחון את שאלת מהימנות הזיהוי האובייקטיבית במנותק מסוגיית מהימנות המזהה  
26 הכללית והסובייקטיבית, וזאת לאור הרצון "להימנע מטעויות אפשריות של העד ביחס  
27 לזיהוי, אף אם מהימנות עדותו ביחס לאירוע הפלילי עצמו אינה מוטלת בספק" (בש"פ  
28 4253/13 שמעון סוסן נ' מדינת ישראל (נבו) (2013)). בית המשפט העליון קבע לפני למעלה  
29 משלושה עשורים, בע"פ 648/77 שמואל קריב נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 758, 729:



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 16682-04-13 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 "...מהימנותו כדובר אמת מטביעה הן על עדות הזיהוי והן על  
2 עדות המעשה חותם של אמת סובייקטיבית; אך עד שיוכל  
3 בית-משפט, על-ידי שיסמוך ידו על אמת זו, להפכה לאמת  
4 אובייקטיבית (כביכול), צריך הוא להיות סמוך ובטוח תחילה  
5 שהעד, בהאמינו לתומו שכל עדותו אמת היא, לא טעה, לא  
6 מתוך היסח-הדעת ולא מתוך מגבלות הזיכרון האנושי ולא  
7 מתוך השפעות חיצוניות או תת-הכרתיות. כשמדובר הוא  
8 בסיפור מעשה מאת עד-דובר-אמת, והסיפור הוא הגיוני  
9 וסביר, אין מקום, בדרך כלל, לחשוש לטעויות מעין אלו; שאם  
10 לא תאמר כן, לא יהיה סוף לחיטוטים ולפלפולים  
11 פסיכולוגיים, וכל שיטת הראיות שלנו סופה להתמוטט ... לפי  
12 מה שכתוב בספרים, הרי רובם ככולם של הזיהויים המוטעים  
13 שהביאו לידי הרשעתם של חפים מפשע, נעשו בתום-לב על-  
14 ידי עדי אמת: רק משום שהיו מהימנים על השופטים או  
15 המושבעים, האמינו להם גם לעניין הזיהויים".

16

17 27. זיהוי אדם במסדר זיהוי שונה מזיהוי אדם באופן ספונטאני: מסדר הזיהוי הוא הליך הנתון  
18 לבקרה ולביקורת שיפוטית – ראה לעניין זה: א' לוי, "התייחסות קצרה ואוהדת לטעות  
19 בזיהוי חזותי של חשודים: הזמנה לרפורמה" **משפטים** ל"ה (תשס"ה) 481, וכן - נ' קנת, חי  
20 קנת, **אמצעי זיהוי וחקירה**, (ההוצאה לאור של לשכת עוה"ד, תשס"א) 29. לעומתו, זיהוי  
21 ספונטאני נעשה בסביבה בלתי מבוקרת, והוא נתון להשפעה מגורמים חיצוניים ואינו נובע  
22 מהליך שחזור תקין של הזיכרון.

23 28. **המישור הכללי - מהימנות כללית** - הקצין ג'ואי עשה עליי, כאמור, רושם אמין ומהימן,  
24 עדותו הייתה עקבית, והוא תיאר בפירוט את כל מהלך העניינים, כולל המידע המוקדם  
25 שקיבל אודות הנאשם, האמור להגיע למקום לשם איסוף המסך, התצפית שערך, מסלול  
26 הגעת הנאשם, התנהלות הנאשם מרגע הגעתו ועד להרמת המסך על ידו, ומנוסת הנאשם עת  
27 זיהה את השוטרים. הקצין תיאר גם שמיד לאחר האירוע הגיע לבית אמו של הנאשם, ועל  
28 אף שנקש על דלת הבית, איש לא פתח, על כן בוצע מעצרו של הנאשם ביום שלמחרת. אין  
29 ספק בליבי, שהקצין העיד בפניי את אשר הוא האמין בו, ומבחינתו הוא אכן מאמין שהאדם  
30 שנראה על ידו בזירת האירועים הוא הנאשם. המדובר בקצין במשטרת ישראל, המבצע את  
31 עבודתו נאמנה, ולא שמעתי דבר וחצי דבר בנוגע להתנהלות לא תקינה כלשהי מצידו של  
32 הקצין, על כן מסקנתי היא, שבמישור הכללי, הקצין ניחן במהימנות באופן כללי.

33 29. **המישור הספציפי - מהימנות סובייקטיבית** – מאותם טעמים שהביאו אותי למסקנה,  
34 שהקצין ג'ואי ניחן במהימנות כללית, ובהתאם לפרטי טיפולו באירוע, ודיווחו על הזיהוי  
35 לבלש חן, והגעתו יחד עם חן לביצוע מעצרו מיד לאחר הזיהוי – כל אלה מעידים על  
36 מהימנותו. בנוסף – העד העיד בפניי באופן עקבי ואמין, ובמהלך הביקור במקום תיאר



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 באופן מפורט את מהלך העניינים, מרגע התמקמותו לתצפית על גג הבניין שממול לקומת  
2 המחסנים, ועד לזיהוי הנאשם, והעברת הדיווח על כך לצוות המעצר, ותיאורו המפורט מעיד  
3 על אמונתו הכנה בזיהוי, ועל מהימנות הדיווח שלו, שהוא אכן זיהה את הנאשם כמי שהגיע  
4 לקומת המחסנים ונטל את המסך שנגנב קודם לכן, ומידת הזיהוי של ג'ואי היא, כדבריו,  
5 100%. בכך מתקיימות הדרישות של **ספונטאניות הזיהוי ובטחון העד המזהה בזיהוי**, וכפי  
6 שהקדמתי וכתבתי, אני מאמין לקצין, שהוא מאמין באמיתות הזיהוי שלו, על כן מסקנתי  
7 היא, שהקצין ג'ואי אמין ומהימן מבחינה סובייקטיבית בזיהוי הנאשם בזירת האירועים.
- 8 30. **המישור הספציפי – מהימנות אובייקטיבית** - אין די באמת הסובייקטיבית של העד  
9 המזהה, בכדי להגיע למסקנה חד משמעית שאכן מדובר בנאשם, ויש צורך בבחינת  
10 פרמטרים נוספים. רמת הביטחון של עד הראייה הטוען כי זיהה בוודאות את האדם שביצע  
11 את העבירה, אינה מובילה בהכרח לניבוי טוב ואמין למידת הדיוק שלו בזיהוי. יש להתחשב  
12 בגורמים הנובעים בין היתר ממבנה אישיותו של העד וגורמים פסיכולוגיים שונים; מידת  
13 רצונו, שאיפתו ומחויבותו לבצע זיהוי נכון, מה שמוכר כ"אפקט המחויבות"; גורמים  
14 חיצוניים שונים המשפיעים על הכרתו באופן לא מודע וכיו"ב.
- 15 31. מחקרים רבים מראים, שאין תלות בין מידת הביטחון של העד המזהה ובין נכונות הזיהוי,  
16 כפי שכתבה ד"ר לאה יגר בחוות דעתה, נ/11, עמ' 14 פסקה 2, וכפי שנכתב בספרות  
17 המשפטית הענפה, כגון: ד' מנשה, ר' עאסי "טעות בזיהוי של חשודים: הזמנה למחקר  
18 ורפורמה" **משפטים** לה (תשס"ה) 205, 274; נ' שמואלי-מאייר, א' פרייסמן "בעקבות ד"ר  
19 דורון מנשה ורביע עאסי: 'תלות בשדה' והשפעתה על מהימנותו של הזיהוי החזותי" **עלי**  
20 **משפט ח** (תש"ע) 317; Nathan R. Sobel "Eyewitness Identification: Legal and  
21 Gary L. Wells, et. al. (1981), pp. 6-22; (practical problems" Clark Boardman, New York)  
22 Wells, et. al. "Eyewitness Identification Procedures: Recommendations for  
23 Lineups and Photospreads" **Law and Human Behavior** Vol. 22, No. 6, p. 5,  
24 Gary L. Wells "Eyewitness Identification: Systemic Reforms" **Wisconsin** ;(1998  
25 Dan Simon **In Doubt – The Psychology** ; **L. Rev.** Vol. 2006, No. 2, pp. 620-622  
26 ; **of the Criminal Justice Process** (Harvard University Press), pp. 50-119 (2012)  
27 וגם בית המשפט העליון אימץ גישה זו, כדוגמת השופטת פרוקצ'ה בסעיף 19 לפסק דינה  
28 בע"פ 9040/05 **יצחק אוהיון נ' מדינת ישראל** (נבו) (2006).
- 29 32. פרצופו של הנאשם היה מוכר לקצין ג'ואי, והוא קיבל מידע מוקדם שהנאשם אמור להגיע  
30 לזירת העבירה, כך שניתן לומר כי מדובר במה שמכונה "**פרצוף מוכר**", שאז יש נטייה  
31 לביטחון יתר של העד המזהה, וזה עלול להוביל לזיהויים שגויים – הספרות המשפטית



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 James E. Coleman Jr., Theresa A. Newman, Neil : כגון:  
 2 Vidmar, Elizabeth Zoeller "Don't I Know You? The Effect of Prior  
 3 Acquaintance/Familiarity on Witness Identification" **The Champion** April 2012  
 4 ((NACDL)). הדבר נכון ביתר שאת ככל שהפרצוף פחות מוכר, כפי שכתבה ד"ר ל. יגר  
 5 בחוות דעתה, נ/11, עמ' 14.

6  
7  
8

#### היכרות מוקדמת בין ג'ואי לבין הנאשם

9 33. ב"כ המאשימה ציינה כי בפס"ד בעניין חזיזה נקבע, שאחד הפרמטרים למהימנות הזיהוי  
 10 הינו מידת ההיכרות שבין המזהה לנאשם, כאשר בעניין זה נאמר כי קיומה של היכרות  
 11 קודמת בין העד המזהה לבין הנאשם עשויה להפחית את הסיכוי לטעות בזיהוי.

12 34. ג'ואי נשאל בעדותו בפני על היכרותו הקודמת עם הנאשם ומסר כי מספר שבועות קודם  
 13 לכן עבד באזור בו מתגורר הנאשם, ראה אותו שם מספר פעמים ובנוסף שמו עלה כפורץ  
 14 פוטנציאלי. עוד מסר כי יום או יומיים לפני מועד האירוע התקבל מידע לגבי הנאשם, דבר  
 15 שהביא אותו להיכנס למערכת ולהתבונן בתמונה של הנאשם. משני טעמים אלה זיהה ג'ואי  
 16 את הנאשם, וכך במילותיו (פרוטוקול מיום 24.6.13 עמ' 7 שורות 19-8):

17 "זיהיתי אותו משני פעמים קודמות. הפעם הראשונה, אני קצין  
 18 בלוח מספר שבועות לפני מעצר חשוד, עבדנו בצורה אינטנסיבית  
 19 לשכונת נווה יוסף בה גר הנאשם, עולים כל מיני של חשודים  
 20 פוטנציאליים והשם שלו עולה, כשעולה שם, אני רואה תמונות אם  
 21 אני לא מכיר, גם אם אני מכיר, אני מבקש לוודא ונכנס למערכת. יש  
 22 את התמונות שלו במערכת. שעבדנו בצורה אינטנסיבית על שכונת  
 23 נווה יוסף, פעם פעמיים שלושה, התצפיתן שידר לא רק עליו, יוצא-  
 24 יש לידיעה יוצא השם שלו מספר פעמים.  
 25 אני הייתי בסגירה במקום אחר, כך אנחנו בונים את הערכות, הוא  
 26 עבר וחלף. מהטעם השני אני קצין בלוח, מגיעים מידעים, חלק  
 27 לעיון וחלק לטיפול מבצעי, יום או יומיים לפני המעצר שלו מידע  
 28 שהוא פורץ ביחד עם אחר, כמובן שהמידע רשום בטיפול מבצעי של  
 29 הבילוש, אני נכנס למערכת של המטרה, ורואה אם יש שם עוד  
 30 ידיעות שיכולים להעשיר אותי ואני בודק תמונה- במערכת יש  
 31 תמונה של הראש ולא של הגוף. יש תיאור פיזי. אני נכנס רק  
 32 לתמונה"  
 33

34 35. בחקירתו הנגדית בעניין זה אמר הקצין ג'ואי (מעמ' 10 שורה 24 עד עמ' 11 שורה 10):

35  
36



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 16682-04-13 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 אתה בעצמך אמרת לנו שאף פעם לא עצרת אותנו. ש.ש.  
 2 נכון. ת.  
 3 אף פעם לא שוחחת אתו. ש.  
 4 נכון. ת.  
 5 אף פעם לא חקרת אותנו. ש.  
 6 אני לא חוקר. ת.  
 7 בסה"כ ראית אותו חולף ואמרו לך שזה בליקוב. ש.  
 8 שתצפיתן משדר אומר שהוא רואה את יואב בליקוב, ונותן ת.  
 9 תיאור מלא, כולל פרטי לבוש וכו'.  
 10 מתי זה היה טרום המעצר. ש.  
 11 מספר שבועות. ת.  
 12 יש תיעוד על כך שראית את הנאשם מספר שבועות לפני. ש.  
 13 זה רק לידיעה, זה שידורים לידיעה. לידיעה בלבד... מדווחים ת.  
 14 על אדם שיצא בכדי שיהיה עניין.  
 15 באיזה יום זה היה בשבוע. ש.  
 16 לא זוכר. אך אני יכול לבדוק זאת. ת.  
 17 אתה זוכר באיזה שעה זה היה שנמסר לך בקשר שיואב בליקוב ש.  
 18 עובר את הכביש.  
 19 לא זוכר. ת.  
 20

21 36. במזכר שערך הקצין ג'ואי מיום 7.4.13 שערך ג'ואי (נ/6), נכתב:

22 "ברצוני לציין שאני מכיר את החשוד בליקוב יואב... מעבודתי כיוון  
 23 שעבדתי במשך מספר חודשים על אזור נווה יוסף והשם שלו עלה  
 24 כחשוד כפורץ פוטנציאלי וראיתי אותו מספר פעמים מסתובב בשכונה  
 25 בוצע השוואה מול תמונתו במסוף המשטרתי מתאריך 7.8.12."  
 26

27 37. שוכנעתי, שהקצין ג'ואי הכיר היכרות כללית את הנאשם, אך אין מדובר בהיכרות מעמיקה,  
 28 ועובדה שכאשר התקבל המידע אודות הנאשם, נאלץ הקצין להתבונן בתמונתו במסוף  
 29 המשטרתי, בכדי להיזכר במי מדובר. תמונת הנאשם מהמסוף המשטרתי לא הוגשה לעיוני,  
 30 כך שאיני יכול לקבוע חד משמעית אם מדובר בתמונה עדכנית, ברמת צילום טובה, ואיני  
 31 יכול לדעת אם באותה תמונה מצולם כל גופו של הנאשם, או רק פניו. הסוגיה אותה יש  
 32 לברר במצב דברים זה היא, האם היכרותו של הקצין את הנאשם עונה על הקריטריונים של  
 33 "היכרות מוקדמת", כפי שזו נדונה בספרות המשפטית ובפסיקה.  
 34

35 38. בית המשפט העליון התייחס לסוגיית ההגדרה של "היכרות מוקדמת" ולתנאים לקיומה,  
 36 במספר פסקי דין, כגון בע"פ 7187/07 חיים והניך נ' מדינת ישראל (נבו) (2007), שם נקבע  
 37 כי:

38 "היכרות שכזו יכולה לקום ממפגשים שקדמו לאירוע נשוא האישום  
 39 או מקרבה שנוצרה במהלך האירוע עצמו"  
 40



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 יחד עם זאת, בית המשפט העליון טרם אימץ את האבחנה המקובלת בספרות המדעית, בין  
2 פרצוף "מוכר" לכזה ש"אינו מוכר", ובשל כך בתי המשפט לא אימצו את המסקנות  
3 הנובעות מההבדל שבין שני "הפרצופים" הנ"ל – המוכר והבלתי מוכר, והכל כפי שיובא  
4 להלן.  
5
- 6 39. כפי שקבעתי לעיל, הגעתי למסקנה שהקצין ג'ואי הכיר אמנם את הנאשם עוד טרם "זיהויו"  
7 בזירת העבירה, ואולם אין מדובר בהיכרות מעמיקה, אלא הרבה פחות מכך – היכרות  
8 ארעית, הנובעת מאירועים קודמים שלא הפגישו מקרוב את הנאשם עם הקצין, וכן ממבט  
9 לעבר המסוף המשטרתי לשם וידוא זהות אותו אדם העונה לשם "יואב בליקוב", ואשר  
10 התקבל מידע שהוא זה אשר קשור לאירוע הפלילי. כעת יש לברר, אם היכרות מעין זו עונה  
11 להגדרה המדעית של "פרצוף מוכר".
- 12 40. ד"ר לאה יגר התייחסה לסוגיה הנדונה בחוות דעתה, (נ/11 עמ' 6 פסקה (ג)1), וכך נכתב  
13 שם:
- 14 "ג) מתי נהפך פרצוף למוכר וכפועל יוצא מכך אמור להיות מזוהה  
15 בקלות יחסית על ידי עד הראייה?  
16 "פרצוף נהפך להיות מוכר למתבונן בו רק לאחר מספר רב מאוד של  
17 חשיפות, וכאשר הוא נצפה בזוויות ראייה שונות ורבות. מספר קטן  
18 של חשיפות לאותו אדם אינו מספיק בכדי שפרצופו ייתפס כמוכר  
19 וזיהויו יתבצע בקלות...".
- 20 ובהמשך כתבה (נ/11 עמ' 7 פסקה 5):
- 21 "לאחר בחינת כל האמור, אתייחס בחוות דעתי לזיהויו של הנאשם  
22 כאל זיהוי של אדם שפרצופו לא היה מוכר לעד הראייה.  
23 זאת, כאשר ברור שככל שישתבר שעד הראייה צפה בנאשם מספר  
24 רב יותר של פעמים לפני האירוע, בתנאים טובים יותר, בסמוך יותר  
25 למועד האירוע וכיו"ב- הרי שניתן להעריך שזיהויו את הנאשם היה  
26 מעט טוב יותר מאשר אילו היה רואה אותו פעם אחת בלבד.  
27 זאת כאשר יודגש, שגם אם העד ראה את הנאשם מספר פעמים  
28 קודם לכן, עדיין נחשב הדבר לכך שמדובר בזיהוי של פרצוף שאינו  
29 מוכר".
- 30
- 31 41. הדרישה למספר רב מאוד של חשיפות בכדי להפוך פרצוף ל"מוכר" היא דרישה מופרזת,  
32 העלולה לפגוע בעבודה המשטרית במיגור תופעות הפשיעה. יחד עם זאת, אין להקל ראש  
33 בצורך בחשיפה של מספר פעמים, לפרצוף המזוהה, עוד טרם זיהויו, ולפרקי זמן ממושכים,  
34 ומקרבת מקום, דהיינו מרחק קצר של הימצאות באותו חדר או זירה קרובה. חשיפה



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 לפרצוף של אדם ממרחק, מספר בודד של פעמים, שנעשתה במשך שבועות וחודשים,  
 2 וחשיפה לפרצוף של אדם על גבי מסך מחשב – אין בכל אלה בכדי להפוך את הפרצוף  
 3 ל"מוכר". בנוסף – קיים צורך בחשיפה מקרוב לא רק לפרצופו של האדם המזוהה, אלא גם  
 4 לגופו, בכדי להגביר את הוודאות בזיהוי, שייעשה באמצעות מספר פרמטרים – גובה, מבנה  
 5 גוף, צבע שיער ועיניים, גוון עור, ואם אפשר – גם צורת הליכה, ותנועות הגוף בעת הליכה  
 6 ו/או ריצה. הוספת האלמנטים הנ"ל, בנוסף למראה הפנים, מעלים את דרגת הוודאות  
 7 שבזיהוי, ומרבית אותם פרמטרים לא התקיימו במקרה שבפניי, או התקיימו למשך זמן  
 8 קצר וממרחק גדול. מסקנתי מכל הנ"ל היא, שהנאשם הוא בבחינת "פרצוף לא מוכר" עבור  
 9 קצין הבילוש ג'ואי, ולא התקיימו בזיהוי הנאשם ע"י ג'ואי כל הפרמטרים הדרושים לשם  
 10 קביעה וודאית של זיהוי פרצופו "הלא מוכר".

11  
12  
13

### תנאי הראות והתאורה בזירת האירוע

14 42. ב"כ המאשימה ביקשה ללמוד אודות מהימנות הזיהוי גם מתנאי הראות במקום, והפנתה  
 15 לתיאור הקצין ג'ואי את תנאי התצפית והראות (פרוטוקול, עמ' 7 שורות 27-31):

16 "ש. מבחינת התנאים והראות, מה היו התנאים.  
 17 ת. מבחינת זיהוי וודאי, מזג האוויר היה נוח, לא היתה תאורת  
 18 רחוב במקום, אך היה מזג אוויר נקי, הירח היה לא  
 19 מוסתר, תאורת הבתים עצמם, וגם מכיוון כל השדרה של  
 20 יד לבנים, מבחינת ריאות ראות טובה וציינתי זאת בזמנו.  
 21 במידה והריאות לא היתה טובה, יש לנו אמצעים של  
 22 מכשור. ולא היה צורך להשתמש במכשור"

23

24 43. תאורת רחוב לא הייתה בזירת הזיהוי, ועל כך אין מחלוקת. הקצין טען, שבהק אור  
 25 מחלונות הבתים הסמוכים, ובביקור במקום אכן זיהיתי כי מהבניין ממול זירת העבירה,  
 26 ואשר על גגו התמקם הקצין לשם עריכת התצפית, קיימים 12 חלונות, מתציתם חלונות  
 27 חדרי כביסה, שהיו ברובם סגורים או סגורים למחצה, באמצעות תריסים. 6 החלונות  
 28 שאינם חלונות חדרי כביסה הם חלונות קטנים, והם מרוחקים כ-20-30 מטר מזירת  
 29 האירועים, כך שקשה לאמוד את עוצמת התאורה המגיעה לאזור בו התהלכה הדמות  
 30 שזוהתה ע"י הקצין כנאשם, אך ניתן לומר כי אין מדובר בתאורה בעוצמת תאורת רחוב,  
 31 ואין לומר שמדובר בתאורה היכולה להאיר באופן ישיר לעבר המקום בו התהלכה הדמות  
 32 שזוהתה. הקצין ג'ואי כתב במזכרו מיום 9.4.13 (נ/7), כי: "יש לציין שתנאי הראות היו  
 33 טובים לא היה תאורת רחוב אך תנאי ראות טובים", ובעדותו בפניי אמר הקצין (עמ' 9  
 34 שורות 6-7):

35



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 ת. אין תאורת רחוב אלא תאורת בתים"  
 2  
 3 ובהמשך (עמ' 9 שורות 15 – 22):  
 4 ש. בקומה עצמה איפה שנמצאים המחסנים, איזה תאורה יש  
 5 ת. באותו זמן לא היתה תאורה. לא יודע אם היום יש שם תאורה.  
 6 ש. שאתה נמצא על גג בניין, מרחק שלדבריך לפחות 20 מטר,  
 7 במקום שאין בו תאורה בכלל.  
 8 ת. יש תאורה של הבתים.  
 9 ש. זו קומת גג.  
 10 ת. מהגג שאני עמדתי יש שלוש קומות, שלוש קומות כאשר יש  
 11 מהדירות. מהדירות מוקרן אור"  
 12

13 ובהמשך (עמ' 10 שורות 20-23):  
 14 ת. ..אין תאורת רחוב אך יש תאורת בתים. היה יום עם ירח  
 15 חלקי. יכולתי לראות ולזהות."  
 16 ש. תאורת בתים, זה תאורת הדירות מלמעלה.  
 17 ת. כן"  
 18

19 44. הקצין ציין, שהתאורה שסייעה לו לזהות את הנאשם נבעה לא רק מהבתים הסמוכים, אלא  
 20 גם מהירח שבשמיים, שהיה עם מופע חלקי. בעניין זה הוצגה לעיוני תעודת עובד ציבור  
 21 מיום 11.7.13, שסומנה 9/9, ואשר נערכה על ידי מר יוסף מלצר, ראש תחום מחקר ומדידות  
 22 מיוחדות, המרכז למיפוי ישראל. מתעודה זו עולה, כי בלילה שבין 3.4.13 ל- 4.4.13, הוא  
 23 הלילה המדובר, זרח הירח בשעה 2:15 לפנות בוקר של יום 4.4.13, ומכאן – זריחת הירח  
 24 התרחשה כשלוש שעות לאחר אירוע הזיהוי של הנאשם ע"י הקצין ג'ואי, ובשעת האירוע לא  
 25 נראה כל חלק של הירח בשמים. אני מאמין לקצין ג'ואי, שכאשר אמר שהיה ירח חלקי, הוא  
 26 הניח שהיה ירח, ואמר בפניי בתום לב שהיה ירח. אותה מסקנה אני מסיק גם לעניין  
 27 התאורה מהבתים הסמוכים – הקצין הניח שהייתה תאורה, ואולם – לא הוכח בפניי שאכן  
 28 תאורת 6 החלונות הקטנים, וממרחק העולה על 20 מטר, יכולה להאיר זירה עד כדי זיהוי,  
 29 ולבטח לא עד כדי זיהוי וודאי.

30 45. הוגשה לעיוני חוות דעת נוספת, שסומנה 10/10, ואשר נערכה על ידי ד"ר עמוס פורת, מנהל גף  
 31 אקלים, השירות המטאורולוגי של ישראל. מתעודה זו עולה, כי ביום האירוע הנדון,  
 32 בסביבות השעה 23:00, היא השעה שהקצין זיהה בה את הדמות החולפת, החלה להתפתח  
 33 עננות מעל ישראל, ובשעה 23:30 העננות התרחבה וכיסתה את אזור חיפה, ומכאן – שעננות  
 34 כיסתה חלק מהשמיים בשעת הזיהוי הנטענת, ובכך כיסתה חלק מהתאורה שהייתה אמורה  
 35 לנבוע כתוצאה מגרמי שמיים אחרים, מלבד הירח שלא זרח באותה שעה, וכדברי ד"ר פורת  
 36 בחוות דעתו (נ/10 עמ' 2):





## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 " ... ב-3.4.13 בשעה 22:30 ישנה עננות גבוהה מרובה במזרח הים  
 2 התיכון, אך יש מעט עננים מעל ישראל, ומעל אזור חיפה אין עננות.  
 3 בשעה 23:00 מתפתחת עננות מתוך הגוש המרכזי שבמזרח הים  
 4 התיכון ובשלב זה היא נמצאת דרומית לחיפה. בעשה 23:30 העננות  
 5 נרחבת יותר ומשתרעת גם צפונה וגם מכסה את אזור חיפה. כיוון  
 6 שתמונות לוויין מתקבלות כל חצי שעה, לא ניתן לקבוע במדויק מתי  
 7 החלו העננים לכסות את אזור חיפה, וניתן רק להעריך שהדבר קרה  
 8 בין השעות 23:30-23:00 בשעה 24:00 העננות מרובה ומעובה יותר.  
 9 העננים המכסים את ישראל ואת אזור חיפה עם עננים גבוהים ואין  
 10 לנו אפשרות להעריך את עובייה ועל מידת ההפרעה שהם יכולים  
 11 לגרום לתאורה של גרמי השמיים"

12  
 13 46. ד"ר יגר כתבה בחוות דעתה, נ/11 עמ' 9 פסקה 1.2.2, כי בכל המחקרים שנערכו, בהם השוו  
 14 אור יום טבעי מול תאורה מלאכותית, או - אור יום טבעי מול אור טבעי בתחילת ובסוף  
 15 הדמדומים וכן תאורת לילה מלאכותית, נמצאה ירידה שיטתית בדיוק הזיהוי של עדי.  
 16 הראייה, ככל שרמת התאורה ירדה. אמנם איני זקוק למומחה שיאמר, שככל שהתאורה  
 17 פוחתת כך פוחתת גם הוודאות שבזיהוי, ואולם המחקר נותן חותם אמפירי ומדעי לאותה  
 18 סברה ומאשש אותה.

19 47. מסקנתי מכל הכתוב לעיל, שהתאורה בזירת האירועים הייתה חלשה, ונבעה ממספר  
 20 מצומצם של חלונות בניין המרוחקים מטרים רבים מהזירה, ואשר בקעה מהם תאורה  
 21 כלשהי. מעבר לכך - לא הוכח בפניי, שהייתה תאורה נוספת, לא של גרמי שמיים טבעיים,  
 22 ולא תאורה מלאכותית כלשהי.

### מרחק הזיהוי

23  
 24  
 25 48. הקצין ג'ואי העיד בפניי בנוגע למרחק ממנו זיהה את הנאשם, וכדבריו (פרוטוקול מיום  
 26 24.6.13 מעמ' 7 שורה 32 עד עמ' 8 שורה 3):

27 "ש. מה המרחק בינך לבין הנאשם?  
 28 ת. לפי האולם, המרחק היה לפחות פעמיים האולם, לפי דעתי.  
 29 משהו כמו 20 מטר. כמובן שיש לציין שזה המרחק 20 מטר  
 30 בין קומת העמודים לבין מיקום התצפית, הזיהוי היה לפני  
 31 20 מטרים."  
 32

33 49. המרחק הוערך ע"י הבלש חן מלכא, שהיה באותה תצפית יחד עם ג'ואי, כ-30 מ', וזאת  
 34 בהסתמך על מסמך הריאיון שנערך לעד בטרם עדותו בבית המשפט, ואשר הוגש וסומן ת/2.  
 35 בעת הביקור במקום עלינו על גג הבניין, והתמקמנו במקום התצפית, ואכן המרחק מאותו  
 36 מקום ועד לזירת האירוע שבה התהלך הנאשם מתאים למרחק הנע בין 20 ועד 30 מ'.



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

50. מרחק מעין זה, ובתנאי ראות שאינם מיטביים, וכאשר הירח טרם זרח, וגרמי שמיים  
 אחרים מכוסים, לפחות באופן חלקי, ע"י עננים, ובהעדר תאורת רחוב, כך שהתאורה  
 היחידה שנותרה מקורה במספר חלונות, שחלקו סגור לחלוטין או חלקית – במצב דברים  
 זה, על בית המשפט להיות זהיר ביותר, בטרם יאמץ את הזיהוי הוודאי של הקצין ג'ואי, על  
 אף שהגעתו למסקנה כי ג'ואי מאמין בנכונות הזיהוי על ידו. מרחק של 20-30 מטר, ובתנאי  
 תאורה כמפורט לעיל, מגדילים את הסבירות לזיהוי שגוי, במיוחד כאשר מדובר בפרצוף  
 "לא מוכר" כפי שקבעתי לעיל, ואני מאמץ את שכתבה ד"ר יגר בעניין זה, בחוות דעתה  
 (נ/11, ע' 12, 15 – 17).

### 9 זווית הראיה

51. במהלך הביקור במקום זוהה הפרש של כ-2 מטר בגובה שבין הגג שממנו נערכה התצפית  
 לעומת גובה רצפת קומת המחסנים שהנאשם התהלך עליה, ואשר בעת שהותו שם הוא  
 זוהה בוודאות ע"י ג'ואי. אם נוסיף את גובה הנאשם, לעומת שכיבת ג'ואי על הגב בעת  
 התצפית, מתווסף גובה של למעלה מ-1.5 מ', כלומר – ג'ואי, הנמצא במצב של שכיבה על  
 הגב, מזהה את הנאשם ממרחק של 20-30 מ', בתנאי תאורה מוחלשת, ובהפרש גובה לפיו  
 פניו של הנאשם גבוהים מפניו של ג'ואי בכ-3.5 מ'. הפרש גבהים זה, בתנאי השטח  
 המפורטים, מקשים על הזיהוי, ועלולים להביא לזיהוי מוטעה, על כן הם דורשים זהירות  
 יתר בקביעת המסקנות אודות וודאות הזיהוי.

### 18 זמן החשיפה

52. ג'ואי בעדותו נשאל בנוגע לזמן שחלף מהרגע שהנאשם הופיע מולו ועד שזה נעלם, וזו היתה  
 תשובתו (עמ' 7 שורות 20-22):

21 "ש. כמה זמן לקח מהרגע שהופיע הנאשם מבין השיחים ועד  
 22 שנעלם בשיחים  
 23 ת. התנהלות של 4 דקות בערך. זה נקרא שעת השיא. לא  
 24 מסתכלים על השעה. הוא עלה והסתכל לכל הכיוונים וכו'.

25  
 26 53. בעת הביקור במקום תיאר ג'ואי את השתלשלות העניינים, מרגע עליית הנאשם לקומת  
 27 המחסנים ועד לבריחתו, ומדבריו ניתן ללמוד, שכל האירוע נמשך כ-4 דקות, ובמהלך אותו  
 28 אירוע זוהה הנאשם על ידו, במיוחד בשלב שהנאשם יצא מהמחסן, ועטה על ידיו את



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

הכפפות – המדובר בחשיפה לפרק זמן של שניות בודדות עד עשרות שניות לכל היותר, וכדברי ג'ואי בעדותו בפניי (עמ' 6 לפרוטוקול, שורות 17-4):

”ראיתי אותו מגיח, כמובן חן, עורר את תשומת לבי, בן אדם הגיח מלמטה, הגיע לעבר קומת העמודים, הסתכל בצדדים ובוחר את השטח, וכל הזמן הזה יש שידורים לצוות המעצר, והכל בשקט ובלחישות, הנאשם נכנס למחסן, כאשר הוא נכנס למחסן, מדובר במחסן שיש לו שתי פתחים, בערך 7 עד 8 מטר. אני יכול לראות את שני הפתחים. נתתי להם הנחייה בקשר, כל עוד לא רואים את החשוד הולך עם הטלויזיה אף אחד לא מבצע מעצר. הבן אדם נכנס למחסן, שידרתי שאני מזהה את הנאשם, הוא נכנס למחסן התמהמה, אין קשר עין שהוא במחסן, הוא יצא רגיל, כעבור מספר שניות נכנס מכניסה אחרת למחסן, אותם שידורים לצוות המעצר, הוא נכנס התמהמה ויצא שוב, אז הוא נכנס למחסן מצד שמאל, מחסן אחר לגמרי, הוציא כפפות משם, שם כפפות על ידיו הסתכל לצדדים ואז נכנס לאותו מחסן, למחסן שבו מונחת הטלויזיה, ריק מתכולה, צר ואין לו דלתות, יש פתחים- כאשר הנאשם נכנס עם הכפפות למחסן, ואז הבחנתי בו יוצא עם הטלויזיה, כאשר הולך לכיוון ממנו הגיע, ביקשתי שיבצעו מעצר, כשהוא שמע את צוות המעצר, הוא זרק את הטלויזיה ושם ריצה מכיוון רח' פאר ליד לבנים באיזור-ונעלם. בקטע הזה הוא קפץ גובה עשבים ושיחים”.

54. זיהוי הנאשם ע"י ג'ואי נעשה בהיותו בקומת המחסנים, שהיא קומה מחוסרת תאורה, ומכוסה בתקרה, כך שתאורה טבעית לא יכלה להגיע לשם מהשמיים, ובמרחק של 20-30 מטר מחלונות הבניין שעליו התמקם ג'ואי. המדובר בזמן חשיפה קצר, הפוגע בוודאות הזיהוי בתנאי השטח הקיימים.

### וודאות הזיהוי

55. בעולם מוכרים מקרים רבים בהם זוהו נאשמים ע"י עד מזהה יחיד, בזיהוי ספונטני, וביסוס הרשעה על סמך אותו זיהוי, אך לאחר חלוף שנים התברר שהזיהוי היה מוטעה – להלן מספר דוגמאות:

בעניין **David Wiggins**, זוכה הנאשם בשנת 2012 מאשמת אינוס בבית משפט באייווה, לאחר שבדיקות DNA הראו שאינו האנס. 24 שנים קודם לכן הוא הורשע בעבירת אינוס, לאחר שזוהה על ידי קורבן העבירה במסדר זיהוי תמונות, ובית המשפט הרשיעו על סמך זיהוי בודד. משך כל אותם שנים ריצה הנאשם את מאסרו מאחורי סורג וברית, עד לזיכוי, כאמור (David Wiggins v. 11 case no. 12-1424 Kew Garden Court).



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1

2 מקרה נוסף הוא מקרהו של **William O'dell Harris**, שריצה 7 שנות מאסר לפני שנמצא  
3 בבדיקת DNA כי הוא אינו אשם בביצוע אינוס. ההרשעה התבססה על עדות המתלוננת,  
4 שגרה בשכנות לו, ואשר זיהתה אותו באופן מוחלט ו-וודאי, לדבריה, במסדר זיהוי. מאוחר  
5 יותר הסתבר, ובעקבות חקירה שערכו סנגוריו, שהאיש עבד עם קורבן האנוס באותה  
6 מסעדה שנה קודם לכן, ומכאן כנראה נבע הזיהוי השגוי ( **People v. Harris**, 762 P.2d )  
7 (651).

8 56. אמנם יש להבדיל בין זיהוי המבוצע ע"י קורבן אנוס, הנתון בלחצים הן בזמן האינוס והן  
9 לאחריו, לבין שוטר המבצע תצפית, כחלק מעבודתו המשטרתית השגרתית. יחד עם זאת,  
10 קיומה של אפשרות לטעות בתום לב בזיהוי וודאי, וכאשר תנאי השטח אינם אידיאליים,  
11 כבמקרה שבפנינו, מעלים ספק סביר בוודאות הזיהוי. לכך יש להוסיף, שבלש נוסף שהיה  
12 שותף לאותה תצפית, ושאינו מכיר את הנאשם מאירועים קודמים, לא זיהה את הנאשם  
13 באותו אירוע.

14 57. מחקרים רבים בדקו את סוגיית הטעות בזיהוי והשפעתה על ההליך השיפוטי. בשנות ה-80  
15 ערך פרופ' אריה רטנר, מאוניברסיטת חיפה, מחקר, ובו נכתב כי עדויות שגויות, במזיד או  
16 שלא במזיד, הינן הגורם השכיח ביותר להרשעות שווא, כאשר עדויות ראייה הינן  
17 ה"בעייתיות" ביותר מבין העדויות השגויות שבנמצא. לדבריו, בין 52% ל-82% מההרשעות  
18 במדינות שונות בעולם הינן תוצאה של זיהוי ע"י עד ראייה, ומתוכם – בין 0.5% ל-5%  
19 מהמורשעים היו חפים מפשע, שהורשעו כתוצאה מזיהוי מוטעה - Arye Ratner,  
20 **Convicting the Innocent: When Justice Goes Wrong** (Ph. D. Dissertation, Ohio  
21 Margery Malkin Koosed, Reforming Eyewitness ;State University, 1983 pp.2-3  
22 Identification ; Law and [Practices to Protect the Innocent, 42 C. L. REV. 595, 608  
23 (2009).

24 58. מסקנתי בעניין זה היא, שמידת בטחונו של קצין הבילוש גיואי בזיהוי הנאשם, כמי  
25 שהשתתף באירוע העברייני נשוא כתב האישום, אינו מעיד בהכרח על מידת הוודאות  
26 האובייקטיבית של הזיהוי.

27

### אלמנט הציפייה

28 59. הקצין גיואי העיד בפניי, כי (פרוטוקול מיום 24.6.13 עמ' 7 שורות 8-13):



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 "אני קצין בילוש מספר שבועות לפני מעצר החשוד, עבדנו בצורה  
 2 אינטנסיבית בשכונת נווה יוסף בה גר הנאשם, עולים כל מיני של  
 3 חשודים פוטנציאליים והשם שלו עולה... מגיעים מידעים, חלק לעיון  
 4 וחלק לטיפול מבצעי, יום או יומיים לפני המעצר שלו מידע שהוא  
 5 פורץ ביחד עם אחר, כמוכן המידע רשום בטיפול מבצעי של הבילוש,  
 6 אני נכנס למערכת של המשטרה..."

7  
8 ובהמשך אמר (פרוטוקול מיום 24.6.13, עמ' 8 שורות 6-8):

9 "ש. ההתפרצות עצמה היתה 3.4.13 בצהריים. אתה למעשה באותו  
 10 יום או יום לפני מקבל מידע מודיעיני שיואב בליקוב  
 11 מעורב בהתפרצויות – נכון?  
 12 ת. כן. מספר מידעים הכוללים את הנאשם, יום או יומיים"

13  
14 60. בנוסף, הוגש לעיוני מידע מודיעיני (נ/8), ממנו עולה כי שמו של הנאשם היה מקושר מראש  
 15 לאירוע נשוא הכרעת דין זו (נ/8, ידיעה 13-0137-371 מיום 2.4.13 שעה 9: 30):

16 "אדוארד גרינברד מיד לבנים ובליקוב יואב מהרב משאש 7 מבצעים  
 17 התפרצויות לבתי דירה בחיפה ובעיקר באזור יד לבנים נווה יוסף  
 18 והרחובות הסמוכים.

19 לאדוארד יש רכב... יוצאים עם הרכב הזה להתפרצויות ולפעמים  
 20 יוצאים בגלל לרחובות הסמוכים לביתם מסתובבים בחצרות בתים  
 21 ומחפשים בית שניתן לפרוץ אותו בעיקר דרך חלונות".

22  
23 61. הקצין גיואי ציפה לבואו של הנאשם לזירת העבירות, ולציפיה מוקדמת זו יש השפעה על  
 24 הוודאות האובייקטיבית של הזיהוי, להבדיל מזו הסובייקטיבית של גיואי עצמו, שאני  
 25 מאמין לו שהוא מאמין בזיהוי הוודאי של הנאשם על ידו. השפעה אובייקטיבית על הזיהוי  
 26 מחלישה את רמת הוודאות של הזיהוי ומעלה חשש של השפעה מוקדמת. הציפיה של גיואי  
 27 לבוא הנאשם לזירת האירועים, והמידע המוקדם שקיבל אודות בוא הנאשם ואודות  
 28 "עיסוק" הנאשם בעבירות התפרצויות לדירות, עלולים להעלות חשש של השפעה מוקדמת,  
 29 וחשש זה עלול להשפיע על הוודאות האובייקטיבית של הזיהוי. מחקרים שנערכו בעולם  
 30 הצביעו על השפעה אפשרית של ציפיה מוקדמת על נכונות זיהוי חזותי של פרצופים – כך  
 31 למשל במחקר [Tversky, Barbara, and Elizabeth J. Marsh "Biased Retellings of ]  
 32 ;Events Yield Biased Memories." *Cognitive Psychology* 40, pp. 22–28 (2000)  
 33 Dan Simon *In Doubt – The Psychology of the Criminal Justice Process*



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1      2      3      4      5      6      7      8      9  
1      2      3      4      5      6      7      8      9  
10     11     12     13     14     15     16     17     18     19     20     21     22     23     24     25     26     27     28     29     30     31

1      2      3      4      5      6      7      8      9  
10     11     12     13     14     15     16     17     18     19     20     21     22     23     24     25     26     27     28     29     30     31

3" לאור זאת, במקרה הנוכחי אפשרי שהתקיים שילוב של תנאי צפייה לא טובים (מרחק רב, תאורת לילה), ביחד עם צפייה מוקדמת (על בסיס מידע מוקדם) של עד הראייה להיותו של הנאשם הגנב המבוקש. בתנאים אלו אין לשלול את האפשרות שהציפיות המוקדמות של עד הראייה הובילו אותו לבצע זיהוי שגוי של הנאשם כגנב בו צפה בשעת האירוע"

62. מסקנתי היא, שהציפייה של הקצין גיואי לבוא הנאשם לזירת האירועים, עלולה להשפיע על הוודאות שבזיהויו, ולעורר לפחות ספק סביר במידת הוודאות, זאת על אף שמבחינה סובייקטיבית נתתי אמון בעדות הקצין ובזיהויו שנעשה על ידו.

### סיכום עניין הזיהוי

63. הראייה העיקרית המפלילה את הנאשם בעבירת הגניבה וההתפרצות מתבססת על זיהוי הנאשם ע"י הקצין גיואי, עת הגיע בשעת לילה מאוחרת לקחת את מסך הפלסמה שנגנב כמה שעות קודם לכן. הנאשם עשה עליי רושם גרוע, ואילו הקצין גיואי עשה עליי רושם אמין. על אף זאת – הלכה ידועה היא, שאין בשקרי נאשם כדי לספק ראיות שאינן קיימות, וכדי לבחון את מעורבותו של הנאשם בעבירות הגניבה וההתפרצות, ולהגיע לבחינת הראיות, יש לברר את וודאות הזיהוי החזותי שנעשה ע"י גיואי.

64. בחינת מהימנות ו-וודאות הזיהוי נעשתה על ידי בשני מישורים – האחד, הוא מישור המהימנות הכללית של הקצין גיואי, והאחר – הוא מישור המהימנות הספציפית הקשורה באירוע נשוא הכרעת הדין. בנוגע למהימנות הקצין הכללית – הרי שמדובר בקצין משטרה, העושה את מלאכתו נאמנה, ומעדותו בפניי עולה שמדובר באדם אמין ורציני, והרושם שהותיר אצלי הוא, שמהימנותו הכללית איננה מוטלת בספק. בנוגע למישור המהימנות הספציפית של האירוע הנטען, הרי שמישור זה נבחן על ידי בשניים: סובייקטיבי ואובייקטיבי. מבחינה סובייקטיבית, שוכנעתי שהקצין גיואי מאמין בזיהוי הנאשם על ידו, ומאמין שרמת הוודאות של הזיהוי היא מלאה. גם בעניין זה הותיר גיואי אצלי רושם אמין ביותר, ואני מאמין לו, שהוא מאמין בוודאות הזיהוי על ידו, שהמדובר בנאשם. ואולם – אין די במהימנות הסובייקטיבית של העד המזהה, ובחינת וודאות הזיהוי מבחינה אובייקטיבית העלתה, שנותר בלבי ספק ברמת הוודאות של הזיהוי, ושקריו של הנאשם בפניי אינם יכולים לבטל את הספק הנ"ל.



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1

#### סיכום פרק ההתפרצות והגניבה

2 65. עקרונית, אין מניעה לבסס הרשעה על סמך עדות זיהוי יחידה, וזאת כאשר עדות זו נבחנת  
 3 בקפידה, ועומדת היא במבחנים שצוינו בהכרעת דין זו. לצד זה בית המשפט העליון הדגיש  
 4 את הצורך בראייה ממשית מסייעת או מחזקת לראיית זיהוי יחידה לשם הרשעה בפלילים.  
 5 כך, למשל בע"פ 6508/02 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) (2003) חזר השופט טירקל על פסיקתו  
 6 מלפני שני עשורים ב-ע"פ 795/80 פלוני נ' מדינת ישראל, (לא פורסם), עת הורה בית  
 7 המשפט העליון על זיכוי של נער כבן 16 שנים, מעבירה של שוד בה הורשע על פי זיהוי  
 8 שזיהתה אותו המתלוננת, תוך שהוא מפנה לפסיקה של בית המשפט העליון מאז שנות  
 9 החמישים ואילך:

10 "הכל מסכימים כי זיהוי של אדם הוא מקור לא אכזב של טעויות  
 11 וטעויות כאלו בזיהוי של אדם, גרמו למקרים טרגיים של עיוות דין  
 12 (דברי כב' הנשיא זוסמן בע"פ 126/72 דיסנצ'יק ואח' נגד היועץ  
 13 המשפטי לממשלה פד"י י"ז 169, 181). הרשעתו של אדם על פי  
 14 זיהוי בלבד היא דין קשה, הנעשה קשה שבעתיים כאשר לא הוטל  
 15 ספק במהימנותו של העד המזהה, והשאלה היחידה היא אם אפשר  
 16 לסמוך על כח זכרונו היוזואלי (ע"פ 648/77 קריב נגד מדינת ישראל  
 17 פד"י ל"ב (2) 729 והאסמכתאות שם). לפיכך נהגו בתי המשפט  
 18 במקרים כאלה בזהירות מופלגת וכאשר לא היה הזיהוי בטוח כל  
 19 צורכו לא הסתפקו בכך ונזקקו לראיה מסייעת לצורך ההרשעה (ע"פ  
 20 87/53 אל נבארי נגד היועץ המשפטי לממשלת ישראל פד"י (2) 964;  
 21 ע"פ 275/74 אביטן ואח' נגד מדינת ישראל פד"י כ"ט (2) 470).  
 22 כאמור, לא היה לבית המשפט המחוזי ספק בדבר מהימנותה של  
 23 המתלוננת - ובכגון דא אין בית המשפט שלערעור נוהג, בדרך כלל,  
 24 להתערב - וכן סמך על זיהוי של הנאשם על ידיה, אך האמנם אין כל  
 25 ספק בדבר אמינותו של הזיהוי? ...

26 תהליך הטבעתו של דבר בזכרונו וכן התהליך של העלאתו מנבכי  
 27 הזכרון הם ענינים מורכבים, המצויים בתחומם של חוקרי נפש  
 28 האדם, ואף בתחומי מחקר אחרים. אולם, גם נסיון החיים דיו כדי  
 29 ללמדנו כי משך הזמן שבו אנו צופים באירוע או באדם, תשומת לבנו  
 30 ועצמת התרשמותנו, שחזורם של דברים לאחר מעשה ואף יחסנו  
 31 לאירוע או לאדם, מן הבחינה הרגשית והמוסרית, משפיעים על עומק  
 32 ההטבעה בזכרון ועל תמונתם של האירוע ושל האדם, כפי שאנו  
 33 זוכרים אותם לאחר זמן, ולא אחת מתעתע בנו הזכרון ...".

ועוד הוסיף וקבע:

35 "חוששני שכאשר הגבול בין הרשעתו של אדם לבין חפותו דק  
 36 ומטושטש כל כך וכאשר אנו עומדים נוכח הסכנה שבהרשעת אדם  
 37 חף מפשע על פי זיהוי של קרבן העבירה לבדו, די בספיקות ובתהיות  
 38 כאלה כדי שהזיהוי לא יוכל לשמש בסיס להרשעה.

39 סבורני שדברים אלה, שנכתבו לפני כעשרים שנה, כוחם יפה גם  
 40 היום וגם לפרשה שלפנינו" (שם, פס" 2).



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

66. כאשר עומדת למבחן והערכת בית המשפט ראיית זיהוי יחידה, נדרשת המאשימה להציג ראיות תומכות, ממשיות, אשר ביכולתן לבסס ולחזק את מהימנות הזיהוי עצמו, היינו, שהזיהוי של הנאשם כמי שביצע את העבירה הוא נכון. בעניינו של הנאשם, הוצגה עדותו של הקצין ג'ואי, שזיהה את הנאשם כמי שחזר בשעת לילה לקחת את המסך שנגנב כמה שעות לפני כן, ובי"כ המאשימה ביקשה לבסס על סמך עדות זו הרשעה בעבירות ההתפרצות והגניבה, כשהיא מבקשת לחזק את גרסת הזיהוי של ג'ואי, בגרסתו השקרית של הנאשם. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות, וכפי שפירטתי לעיל, נותר בלבי למעלה מספק סביר, שמא הנאשם לא היה האדם שהגיע בשעה 23:00 לאסוף את שלל הגניבה, על כן הנני מחליט לזכותו מעבירות אלו, וזאת מחמת אותו ספק.

10  
11

### עבירות תקיפת שוטר ואיומים כלפיו

67. כתב האישום מייחס לנאשם, כאמור, ביצוע עבירות שעניינן תקיפת הקצין ג'ואי ואיומים עליו, שבוצעו לאחר מעצרו ביום שלמחרת ההתפרצות, דהיינו ביום 4.4.13, ולאחר הבאתו לתחנת המשטרה.

68. ג'ואי תיאר בדו"ח הפעולה שערך ביום 4.4.13 את האופן בו הותקף ואיום ע"י הנאשם (נ/5) וחזר על דבריו גם בעדותו בפניי (פרוטוקול מיום 24.6.13 עמ' 6 שורות 22-30):

19 "ת. .... בתחנה אמרתי לו בוא תתלווה לחדר ארונות, זה מקום  
20 שיכול לשמור על צניעותו, רציתי לעשות חיפוש, רציתי  
21 לראות שאין עליו שריטות. אני עומד מולו בחדר ארונות,  
22 אני פותח את האזיקים, הוא נותן לי נגחה, הנגחה, פגעה  
23 לי בשפה ופתחה לי את השפה. היתה התנגדות מצידו. תוך  
24 כדי כל המאבק וההתלהמות הוא קילל אותי ואיים עליי.  
25 כפי שקיללה אותי אמו של הנאשם בחוץ- קיללה אותי  
26 בקללות שהוא קילל אותי כגון פשיסט וכו'.  
27 ש. במהלך שנפלתם על הרצפה, מה אמר לך.  
28 ת. אמרתי לכב' השופט שקילל אותי ואיים עליי. אני יראה  
29 לך, אנחנו נפגש בחוץ וכו'.

30 גרסתו של ג'ואי לעניין פציעתו בשפה לאחר שהנאשם נגח בו, עת ביקש לערוך עליו חיפוש  
31 בתחנה בהיותו עצור, נתמכת בתעודת רופא מיום 4.4.13, ת/40, בה נכתב:

33  
34  
35

"סיבת ביקור  
מתלונן שהותקף ונחבל בפניו  
בדיקה גופנית





## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

שריטות בחזה, שפה תחתונה נפוחה עם חתך בשפה תחתונה במרכז

אבחנות

CONTUSION FACE SCALP OR NECK

69. הנאשם טען, שהוא זה אשר הותקף ע"י ג'ואי, וציין זאת במספר הזדמנויות: בהארכת מעצרו, וסנגורו הגיש בגין כך ביום 10.4.13 תלונה במח"ש (נ/2); בבדיקה רפואית שבוצעה לנאשם בעת מעצרו ביום 4.4.13 שם התלונן בפני רופאו שהוכה (ת/41); הנאשם טען בפני חוקריו שהוא הותקף ע"י הקצין ג'ואי.

70. גרסת הנאשם בעניין זה הועלתה בפניי על-ידו כדלקמן (פרוטוקול מיום 15.9.13 עמ' 23 שורות 22-32):

ש"ש. מה קרה באותו חדר בזמן שאתה היית עם הקצין לבד?  
ת. ראיתי את הכיסא, וחשבתי שהוא ירצה לדבר איתי ב-4 עיניים ביחידות. זה מה שהיה לי בראש. הרגשתי עדיין מאוים מהתחלה שהוא הולך לתת לי מכות והנה באמת זה מה שהוא עשה, נתן לי מכות, פיצוצים, מכות רצח, חניקות ומכות באף וירד לי דם. הרגשתי מאוים ממנו אבל בהתחלה היה לי חשש שהוא בא לדבר איתי וחשב שאני אודה לו וככה חשבתי וזה מה שעבר לי בראש. אבל הוא בא נטו לתת לי מכות בחדר ארונות. זה הדבר העיקרי שהוא רצה לעשות מהתחלה. לא עשה עליי חיפוש ולא היו סימנים עליי בגוף כי זה לא אני. הוא נטו נכנס לחדר הארונות נתן לי מכות ואני לא היחיד שהוא נותן לו מכות ומפעיל תקיפת שוטר. ... "

כפי שכתבתי בפרק הדיון בעבירות הגניבה וההתפרצות, הנאשם עשה עליי רושם גרוע, ועדותו גדושה בסתירות ובתמיהות, ללא כל הסבר סביר לכך. גם בעניין התקיפה אינני מקבל את גרסת הנאשם – התיאור שנמסר על ידו לאלמנות שהופעלה כלפיו ע"י ג'ואי אמורה לקבל ביטוי בתיעוד הרפואי – תיאור של "מכות, פיצוצים, מכות רצח, חניקות ומכות באף וירד לי דם" אמורים להותיר סימנים ברורים על גופו של הנאשם, ולא נמצא תיעוד התואם את גרסתו. כאשר עומת הנאשם בבית המשפט עם התיעוד הרפואי (ת/41), שאינו תומך בגרסתו, השיב לשאלות באופן הבא (פרוטוקול עמ' 15 שורות 16-25):

ש"ש. נבדקת בשירות בתי הסוהר אחרי שטענת שהתקפת.  
ת. היו לי מכות יבשות. בדק אותי הרופא. נתן לי טיפול. לא הצלחתי לישון חודש ימים על הצד, חשבתי שיש לי שבר או סדק בצלע. לא הצלחתי לישון בגלל המכות.  
ש. מפנה אותך למסמך הרפואי ממנו עולה שאין סימנים לשריטות, חבלות. איך זה מתיישב עם דבריך?  
ת. הוא יעשה הכל כדי שזה לא יראה, כדי שהוא יצא מזה נקי. החבלות הן יבשות פנימיות.



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 הרופא אומר שאין לך חבלות. ש.  
 2 אני לקחתי כדורים נגד כאבים. הוא לא עשה לי בדיקה ת.  
 3 ממש מי יודע מה, נתן לי כדורים נגד כאבים כדי שאוכל  
 4 לישון. ירד לי דם, היתה שלולית מלאה בדם. כל החודש  
 5 לא הצלחתי לישון"  
 6

7 וכך בגיליון הרפואי (ת/41):

8 סיבת הפנייה לדברי האסיר/ הרופא/ החובש:  
 9 בדיקה  
 10 ...  
 11 היום קיבל מכות. מתלונן על כאבים בחזה. בבדיקה גופני- אין  
 12 סימנים פטולוגיה חריגה. בפלפציה באיזו 6-8 צלעות בצד ימין  
 13 מרגיש כאבים. אין סימנים היפרמיה או שריטות. מחר- לבוע (צ"ל:  
 14 "לבוא") לבדיקה חוזרת"

15 התיעוד הרפואי אינו תואם את גרסת הנאשם, כאמור, ויש בו תמיכה לגרסת ג'ואי, שטען כי  
 16 השניים נפלו בעקבות השתוללות הנאשם, וסביר להניח שזו סיבת הכאבים בצלעות בצד  
 17 ימין.  
 18

19 71. גרסת הנאשם אודות תקיפתו ע"י ג'ואי נטולת בסיס גם בשל העדר היריבות בין השניים,  
 20 דבר שהנאשם עצמו אישר בפניי (פרוטוקול, מעמ' 24 שורה 29 עד עמ' 25 שורה 7):

21 "ש. אתה מכיר את הקצין ג'ואי מלפני המעצר?  
 22 ת. לא.  
 23 ש. אף פעם לא ראית אותו?  
 24 ת. ראיתי אותו שהיה עושה חיפושים בשכונה לאנשים. אבל  
 25 אליי אף פעם לא ניגש.  
 26 ש. למה שהוא יחפש דווקא אותך, למה שירצה להכות אותך.  
 27 אתה מטיח האשמות קשות בקצין בילוש. למה את המצפה  
 28 שבית המשפט יאמין לך שקצין שלא מכיר אותך הכרות  
 29 קודמת יכה אותך?  
 30 ת. בדיוק. הוא לא מכיר אותי ולא יכול להכיר אותי ולא חקר  
 31 אותי ולא כלום ... אין לי מושג למה. אני הרגשתי מאוים  
 32 ממנו כשהוא אמר לי אני הולך לשבור לך את העצמות כי  
 33 אתה ברחת מאיתנו. ... "  
 34

35 72. לעומת גרסתו השקרית של הנאשם, ניצבת בפניי גרסתו של הקצין ג'ואי, לפיה הוא זה אשר  
 36 הותקף ע"י הנאשם, וחיזוק לגרסה זו נמצא בתעודה הרפואית מטעמו (ת/40). הקצין עשה  
 37 עליי רושם אמין, לאורך כל הדרך, הן בנוגע לעדותו בפרשיית ההתפרצות והגניבה, הגם  
 38 שהחלטתי לזכות את הנאשם מביצועו, מחמת הספק, והן בנוגע לעדותו בנוגע לתקיפתו ע"י  
 39 הנאשם ואיומיו עליו. מנגד, בפניי גרסתו הבלתי אמינה של הנאשם, הן בנוגע לעבירות



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 ההתפרצות והגניבה, על אף זיכוי, והן בנוגע לתקיפתו – הנאשם תיאר תקיפה אלימה  
2 וברוטאלית, על אף שאין כל היכרות בינו ובין הקצין, והתיעוד הרפואי אינו תומך כלל  
3 בגרסתו. לדברי הנאשם הוא הרגיש מלכתחילה שהקצין עומד לתקוף אותו, דבר המגביר את  
4 חוסר מהימנותו, שהרי לא הייתה כל סיבה לחשש מוקדם מתקיפתו ע"י הקצין, והעלאת  
5 סיפור תקיפתו בכל הזדמנות אפשרית מעידה על רצונו העז של הנאשם לטפול אשמת שווא  
6 בקצין, באמצעות הפניית אישומים שקריים של תקיפתו. אני מקבל את גרסת הקצין  
7 כמהימנה, ודוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה.

8 73. על אף שלא קיבלתי את גרסת הנאשם, אדון בטענות שהועלו ע"י באי-כוחו, בנוגע לבקשתם  
9 לביטול האישומים הני"ל, מחמת חיפוש בלתי חוקי, הגנה מן הצדק ודוקטרינת הביקורת  
10 המנהלית בפלילים.

11

12

### הטענה לחיפוש בלתי חוקי

13 74. באי-כוח הנאשם טענו, שהקצין גיזאי ערך על הנאשם חיפוש בלתי חוקי, תוך שהפנו  
14 להוראות החוק ולפסיקה בעניין זה. אני מוכן לצאת מנקודת הנחה, שאכן מדובר בחיפוש  
15 בלתי חוקי, אך עדיין אין בכך בכדי לסייע לנאשם, ולבטח לא להביא לביטול האישומים  
16 מטעם זה: בחיפוש לא נמצא דבר, כך שאין מוצג הדורש החלטה בדבר פסלותו, ואין תוצר  
17 לוואי פיזי כלשהו של החיפוש הדורש החלטה. גם אם קמה לנאשם זכות להתנגד לעריכת  
18 חיפוש בלתי חוקי, וגם אם אצא מנקודת הנחה שלנאשם מותר להתנגד התנגדות פיזית  
19 לעריכת חיפוש בלתי חוקי על גופו, הרי שהתנהגות הנאשם, עת נגח בקצין גיזאי ופצע אותו  
20 בשפתו, והמשיך להתקוטט עימו – מהווה התנהגות החורגת באופן קיצוני מן המידה:  
21 הנאשם תקף את הקצין הרבה מעבר למה שהיה ראוי ונכון לעשות בכדי להשתחרר מן  
22 החיפוש הבלתי חוקי, על כן מדובר בתקיפה של הקצין, שאיננה ניתנת לסיווג תחת המעטה  
23 של התנגדות למעצר בלתי חוקי.

24

### הטענה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק

25 75. הטענה הועלתה לראשונה בשלב הסיכומים, ולאחר שנשמעו כל העדים בתיק.

26 76. הנאשם הגיש, באמצעות סנגורו, תלונה למח"ש כנגד הקצין גיזאי. התלונה נושאת את

27 התאריך 10.4.13, הגם שבאי-כוח הנאשם טענו שהיא הוגשה ביום 4.4.13, וזו לשונה (נ/2):

28



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

#### " תיאור האירוע "

הותקף על ידי קצין בילוש ממוצא סיני להגיע לביתו על מנת לעצור אותו"

77. באי-כוח הנאשם טענו, כי בעקבות תלונת הנאשם נשלח, עוד באותו היום, העתק תיק החקירה למח"ש (ת/31), ביום 17.6.13 התקבלה תשובת מח"ש (נ/3), בה נכתב:

"... לאחר שבחנו את תלונתך שבנדון ועיינו במכלול החומר שהגיע לידנו הנוגע לאירוע נשוא התלונה ולאחר ששקלנו בכבוד ראש את מכלול הנסיבות הרלבנטיות לתלונה זו הגענו לכלל מסקנה, כי נסיבות העניין אינן מצדיקות פתיחה בחקירה פלילית ... לאור האמור, החלטנו שלא לפתוח בחקירה פלילית.

נדגיש, כי מסקנתנו זו נתקבלה, בין היתר, לאחר עיון בחומר הראיות של האירוע נשוא תלונתך, כפי שנאסף עד כה, אשר יש בו כדי לשפוך אור על האירוע בכללותו, וכן בהתאם להנחיית פרקליט מדינה מס' 2.18."

הקצין גיואי אישר בפניי, כי לא קיבל כל פנייה ממח"ש בעניין זה (פרוטוקול, עמ' 13, שורות 14-15).

78. באי-כוח הנאשם עתרו לביטול כתב האישום, מחמת הגנה מן הצדק.

79. על הצורך בפתיחת חקירה הן כנגד האזרח והן כנגד השוטר שהאזרח התלונן נגדו, עמדתי בפסק דיני בתיק ת"פ (חי) 10-03-39669 משטרת ישראל – תביעות חיפה נ' איל מנחם, פס' 12 (נבו) (החלטה מיום 23.12.10), בכותבי:

"ההחלטה שלא לפתוח בהליך של חקירה פלילית כנגד האחד, וכן לפתוח בהליך כזה כנגד האחר היא החלטה לא שוויונית. ב"כ המאשימה טענה, שאכיפה בררנית עניינה באכיפה הפוגעת בשוויון בכך שהיא מבחינה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא, וכי במקרה שבפנינו – המדובר באבחנה בין שונים, ואף סותרים, שהרי מח"ש בודק אם שוטר עבר עבירה כלפי אזרח, ואילו המשטרה בודקת אם האזרח עבר עבירה כלפי שוטר. טיעון זה הינו מקומם – הייתכן שבמדינה דמוקרטית ובעידן המודרני, תטען המדינה שאזרח אינו שווה לשוטר?! האם חזרנו לדור העבדות, לדור המעמדות ולדור האפליה על רקע גזע, מין, צבע ותפקוד?! חובה לברר טענה לפיה אדם תקף שוטר, כשם שחובה



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 לברר טענה ששוטר תקף אזרח, והבחירה במסלול של הימנעות  
2 מבירור טענת האזרח כלפי השוטר, מהטעם של חוסר עניין לציבור,  
3 פוגעת קשות בשוויוניות בפני החוק, ומהווה מעשה נפסד הפוגע  
4 באימון הציבור במערכת אכיפת החוק. במצב דברים זה נחה דעתי  
5 שיש לבטל את האישום החמישי, שעניינו תקיפת שוטרים, מהטעם  
6 של הגנה מן הצדק, וכך אני מורה.”

7

8 80. בעניין איל מנחם, נטענה הטענה עוד בתחילת המשפט, ובטרם העידו עדים. בעניינו של  
9 הנאשם שבפניי, נטענה הטענה בשלב הסיכומים, ולאחר ששמעתי את כל העדים. הקצין  
10 ג'ואי, שנטען כי תקף את הנאשם, הכחיש זאת, ומסר גרסה הגיונית לתקיפתו הוא ע"י  
11 הנאשם, ואף הוצגה תעודה רפואית המאשרת את גרסתו. לעומתו, הנאשם טען גרסה  
12 שקרית ובלתי מבוססת, והתיעוד הרפואי אינו מאשר את גרסתו. במצב דברים זה, לא ניתן  
13 להתעלם מדברי העדים שבפניי, ואין דומה מצב בו נטענת הטענה מיד בפתח המשפט, למצב  
14 בו היא נטענת בסופו - כל עוד לא נשמעו עדים, ולא התרשם בית המשפט ממהימנותם, היה  
15 מקום לשקול ביטול כתב האישום מטעמי צדק והגיונות משפטית, בשל חוסר הסבירות  
16 שבהימנעות מפתחת הליך חקירה נגד אחד, שהוא שוטר, ופתיחת הליך כזה כנגד האחר,  
17 שהוא האזרח. משנשמעו כל העדים במשפט, יש להפעיל שיקולים נוספים, כגון שיקולי  
18 מהימנות, במיוחד כאשר גרסת הנאשם הכללית והשקרית, בנוגע לתקיפתו ע"י הקצין ג'ואי,  
19 נמצאה בלתי מבוססת.

20 81. בנוגע להודעה אודות סיבת המעצר, טען הנאשם בפניי, שכאשר הגיעו השוטרים לביתו אזקו  
21 אותו מיד ולא הודיעו לו על סיבת המעצר: "הוא טוען שהוא בא אליו הביתה ואמר לי על  
22 מה אני עצור בדיוק. הוא טעה כי הוא לא אמר לי כלום. הוא שם עליי אזיקים איך  
23 שיצאתי ולא אמר לי כלום" (פרוטוקול מיום 15.9.13 עמ' 23 שורות 10-8). בעניין זה הוגשו  
24 דוחות פעולה של השוטרים יוסי ברק ודמיר קושניר בהסכמה, לרבות דוח מעצר שבו נרשמה  
25 תגובת הנאשם למעצר, ושני השוטרים תומכים בגרסתו של ג'ואי כי הודיעו לו את סיבת  
26 המעצר ואזקו אותו רק בצאתם מבית אמו כדי להקל עליה.

27 82. הנאשם העיד בפניי, כי כבר בחדר המדרגות איים עליו ג'ואי שישבור לו את העצמות: "הוא  
28 התחיל לאיים עליי שאני אשבור לך את העצמות רק בגלל שברחת מאיתנו, זה היו המילים  
29 שלו ואני הרגשתי מאוים מאוד. אני פחדתי ולא ידעתי על מה כי הוא לא אמר לי על מה  
30 אני עצור בדיוק. הוא איים עליי גם בנסיעה לתחנת המשטרה" (עמ' 23 שורות 13-10),  
31 שעה שבחקירתו במשטרה מסר כי הדברים נאמרו בניידת המשטרה, וכנשאל על כך  
32 בחקירתו הנגדית, השיב (עמ' 25 שורות 12-6):





## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 להידרש לשאלה האם הפגמים הנזכרים, כולם או חלקם, נכנסים תחת  
2 כנפיה של הדוקטרינה הידועה כהגנה מן הצדק. בין אם מדובר בהגנה מן  
3 הצדק ובין אם מדובר בטענות שמחוצה לה, ניתן להעלותן בפני הערכאה  
4 הדיונית. מכאן, שאף בענייננו אין כל מניעה לכך שהעותרים יעלו בפני  
5 בית הדין, ולא דווקא בגדרי העתירה דנא, את השגותיהם באשר  
6 לתקינות הליך הגשתו של כתב האישום נגדם. בית הדין, בדונו בהליך  
7 הפלילי, וככל בית משפט פלילי, רשאי ומוסמך לדון לא רק בטענות  
8 המכוונות ישירות כנגד האישום הפלילי, אלא אף בהשגות על התנהלותן  
9 של רשויות המנהל טרם הגשתו של כתב האישום. כוללים אנו במסגרת  
10 זו הן את שלב החקירה והן את ההתנהלות של התביעה עד להגשתו של  
11 כתב האישום ... ואכן, על דרך השגרה ובהיעדר טעמים מיוחדים,  
12 סבורים אנו כי דרך המלך להעלאת טענות כנגד הפגמים שנפלו בהגשת  
13 כתב אישום (כולל בשלב החקירה) הינה במסגרת ההליך הפלילי גופו.”

14  
15 86. אמנם הגעתי למסקנה, שהיה על רשויות החקירה לפתוח בהליך חקירה גם בעניין תלונת  
16 הנאשם כנגד ג'ואי, ואולם, המדובר בתלונה מצומצמת ובלתי מפורטת, שהועלתה במספר  
17 הזדמנויות, ושאינה נתמכת בכל ראיה נוספת, ובשל כך, ולאחר שמח"ש קיבלו לידיהם את  
18 חומר הראיות, החליטו להימנע מפתיחת הליך חקירה. הימנעות זו ייתכן והייתה יכולה  
19 להוביל לביטול האישום מחמת הגנה מן הצדק, אילו הייתה מועלית בפתח המשפט, ובטרם  
20 אשמע את כל העדים בתיק, ואולם, ולאחר שנשמעו כל העדים, שוכנעתי שאכן מדובר  
21 בתלונה שקרית ובלתי מבוססת, כך שלא ניתן להגיע למסקנה שמדובר באי-תקינות במישור  
22 המנהלי של פעולת המדינה, שיש בה כדי להצדיק ביטול האישומים כנגד הנאשם.

23 87. אעיר, כי העילה להימנעות מפתיחת הליך חקירה בנוגע לתלונת הנאשם כנגד הקצין הינה:  
24 **”... הגענו למסקנה כי נסיבות העניין אינן מצדיקות פתיחה בחקירה פלילית”** – נימוק  
25 היכול להעלות תהיות, שמא ניתן להבין ממנו כי מוצדק לפתוח בהליך חקירה כנגד אזרח  
26 שנטען כי תקף שוטר, ולא מוצדק לפתוח בהליך דומה נגד שוטר שנטען כי תקף אזרח. היה  
27 מקום להימנע מפתיחת חקירה אם עולה מחומר הראיות, שלא בוצעה עבירה פלילית,  
28 ואולם – מקום שנטען כי בוצעה עבירת תקיפה של אזרח ע"י שוטר, ומוגשת תעודה רפואית  
29 ממנה עולה רגישות במישור צלעות האזרח, הרי שדי בכך בכדי לפתוח בהליך חקירה, ללא  
30 קשר לתוצאת ההליך. אילו הטענה הייתה מועלית בפתח ההליך – ייתכן והייתי נעתר  
31 לבקשה לביטול האישום, ואולם, העלתה בסיום ההליך, ולאחר שמצאי המהימנות שקבעתי,  
32 אינה מצדיקה ביטול האישום, וביטולו בשלב זה, ולאחר שדחיתי את גרסת הנאשם  
33 וקיבלתי את גרסת הקצין – דווקא הביטול עלול להביא לפגיעה בתחושת הצדק וההגינות.

34



## בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 7.11.2013

תיק פלילי 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל

### בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1

88. סוף דבר –

2

בנוגע לעבירות ההתפרצות והגניבה – החלטתי לזכות את הנאשם מביצוען, וזאת מחמת

3

הספק.

4

בנוגע לעבירות תקיפת השוטר ואיומים עליו – אלה הוכחו מעבר לכל ספק סביר, והנני

5

מרשיעו בביצוען.

6

7

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ד, 07 נובמבר 2013, במעמד כל הצדדים.

8

זאיד פלאח, שופט

9

10

11





בית משפט השלום בחיפה

07 נובמבר 2013

ת"פ 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל(עציר)

16685-04-13

בפני כב' השופט זאיד פלאח

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יואב בליקוב גילל (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם – עו"ד פארס בריק, סנגוריה ציבורית

הנאשם – בעצמו, באמצעות הליווי

פרוטוקול

ב"כ המאשימה טוען לעונש:

1 הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אלימות חמורות כנגד קצין משטרה, מדובר בתקיפת  
2 שוטר בעת מילוי תפקידו ועבירת איומים. מדובר בפגיעה מהותית בשלטון החוק, בתפקוד המשטרה,  
3 ביכולתם להמשיך לתפקד בעימותים אל מול עצורים. מדובר בעבודה שוחקת וקשה של אנשי  
4 המשטרה המתבצעת על בסיס יום יומי, כאשר עצור בתחנת המשטרה תוקף בצורה קשה קצין  
5 משטרה באופן שנוגח בפניו וגורם לו לחבלות, כמו גם מאיים בצורה בוטה על הקצין על מנת  
6 להפחידו שימשיך לבצע עבודתו ומפנה "אל תדאג, ניפגש בחוץ". היינו מדובר בפגיעה משמעותית  
7 בערכים החברתיים שהוראות החיקוק האלה באות להגן עליהם. לטעם המדינה, בנסיבות דנן,  
8 מתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר. בית המשפט שמע את הקצין  
9 וניתן היה להתרשם כיצד התנהל מולו הנאשם. ניתן היה להתרשם מהתעודה הרפואית והפגיעה  
10 המשמעותית בערכים כפי שצינתי. מדובר בנאשם שלחובתו 7 הרשעות קודמות, מגיש גיליון  
11 הרשעות קודמות. הוגש וסומן ת/1. בהרשעות אלה אין עבירות אלימות ויחד עם זאת מדובר  
12 בהרשעות אשר הביאו בחובן למאסרים, חלקם ממושכים ולאור עובדה זו כי מדובר באדם פורע  
13 חוק, פעם אחר פעם מבצע עבירות ונכנס לכלא ומשוחרר וממשיך לבצען, נעתור לרף העליון. מה גם  
14 ולדבר יש משמעות כפי שבית המשפט נכח בעצמו, נראה כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשה  
15 התקיפה ולטענת המאשימה מדובר בנתון שיש ליתן לו משקל רב, שהרי אדם, לאחר שנשמעו  
16 הוכחות ולאחר שבית המשפט התרשם מהצדדים וקובע ממצאי מהימנות וקובע כי מעל לכל ספק  
17 סביר הנאשם ביצע את עבירות האלימות, לא יעלה על הדעת שאדם כזה לא ייקח אחריות, יביע  
18 חרטה ולאור האמור מבקש להשית מאסר ברף העליון, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.



## בית משפט השלום בחיפה

07 נובמבר 2013

ת"פ 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל(עציר)

### ב"כ הנאשם טוען לעונש:

1 טענת חברי כי מדובר באלימות חמורה כלפי שוטר אינה רלוונטית בתיק זה. צריך להשאיר את זה  
2 לתיקים חמורים של אלימות קשה. היתה כאן אלימות, אבל זוהי לא אלימות חמורה. צריך לשקול  
3 את נסיבות האירוע ולפי הנסיבות לגזור את המתחם הראוי. צריך לשקול את הנסיבות של האירוע,  
4 של המעצר, של המעשה ובהתאם לכך לגזור מתחם ראוי. הנאשם עצור מיום 4.4.13. כאן אנו  
5 מדברים על אדם שבשעת בוקר מוקדמת הגיעו אליו שוטרים בחשד שהיה מעורב בהתפרצות, הוא  
6 נלקח מהבית ללא התנגדות וללא אלימות מצידו. הוא עלה לניידת ונסע עם השוטרים לתחנת  
7 המשטרה למרות שהוא לאורך כל הדרך טען שהוא חף מפשע ללא התנגדות. הקצין, עם כל הכבוד,  
8 לוקח את הנאשם לחדר צדדי, מפשיט אותו מבגדיו. זה לגיטימי בעיני שאדם יגלה התנגדות. אלה הן  
9 הנסיבות שצריכות לקבוע את מתחם העונש הראוי. לטעמי המתחם נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר  
10 קצר ביותר. האיש מעל 7 חודשים נמצא במעצר ולא בגלל תקיפת השוטר. זה לא היה חלק מהדין  
11 בשלב המעצר. העיקר היה עבירת ההתפרצות לאור עברו. לנאשם נגרם עינוי דין. אם לא היתה  
12 עבירת ההתפרצות, אני מסופק אם היה מוגש כתב אישום על תקיפת שוטר. ברור שזה לא היה תיק  
13 מעצר ולא היה נעצר לתקופה של 7 חודשים. מבקש לאור העובדה כי אין לו עבר באלימות, לאור  
14 נסיבות העבירה, לאור כך ששניהם יצאו חבולים, לאור החלטה שהתקבלה בחוסר סמכות, נעשה  
15 כאן חיפוש ולפי כל אמת מידה החיפוש נעשה בחוסר סמכות ולא היה חוקי. צריך לפי החוק להסביר  
16 לו ולקבל הסמכות. כשנשאל הקצין על דוכן העדים אם הסביר לחשוד מדוע רוצה לעשות עליו את  
17 החיפוש ואם קיבל הסכמתו, התשובה היתה "לא זוכר". בנסיבות אלה, לאור עינוי הדין, לאור  
18 תקופת המעצר הממושכת של 7 חודשים, להורות על שחרורו לאלתר. לעניין העונש מבקש שלא  
19 להשית עליו מאסר בגובה תקופת מעצרו. זה לא הגון ולא ראוי בתיק זה. מבקש להורות על המתחם  
20 הראוי הוא מאסר על תנאי ועד מאסר של 3 חודשים. בנסיבות תיק זה, העונש הראוי הוא מאסר על  
21 תנאי.  
22  
23

### הנאשם:

24 זה לא מגיע לי. במשך כל תקופת המעצר עשיתי עם עצמי עבודה כלשהי ואני צריך לקבל עוד 4  
25 תעודות ואני מציג לעיון בית המשפט מסמכים המעידים על מה שעשיתי. אני תומך פסיכיאטרי  
26 ומשגיח על עצורים שלא יתאבדו, משתתף בכל הקבוצות. אני חושב שעונש של 18 חודשים זה מוגזם  
27 ולא מגיע לי עונש כזה. אני לא עשיתי את זה ואני אקבל כל החלטה של בית המשפט ואעריך את זה  
28 מאוד.  
29  
30  
31  
32  
33



## בית משפט השלום בחיפה

07 נובמבר 2013

ת"פ 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל(עציר)

### גזר דין

1

2

3 נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של התפרצות, גניבה, תקיפת שוטר .1  
4 בעת מילוי תפקידו ואיומים. לאחר שמיעת כל הראיות בתיק, ניתנה היום על ידי הכרעת  
5 הדין לפיה זיכיתי את הנאשם מביצוע עבירות ההתפרצות והגניבה והרשעתי אותו בעבירות  
6 שעניינן תקיפת שוטר ואיומים.

7

8 ב"כ המאשימה טען שהנאשם פגע בשוטר בעת מילוי תפקידו והתקיפה שנעשתה כלפי .2  
9 השוטר היתה בוטה וזאת בכדי להפחידו מלהמשיך ולבצע את עבודתו. ב"כ המאשימה  
10 הוסיף וטען שמתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והדגיש  
11 שלחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות והוא ריצה בגין חלק מהן מאסרים בפועל. עוד נטען  
12 שהנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ובסוף טיעונו ביקש ב"כ המאשימה להשית על  
13 הנאשם מאסר ברף העליון שצוין על ידו ולהוסיף מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

14

15 ב"כ הנאשם ציין שהנאשם זוכה מחלק מהעבירות בהן הורשע ותקיפת השוטר באה על רקע .3  
16 של מעצר בגין מעשה שהנאשם לא עשה ובא בעקבות חיפוש בלתי חוקי ובקשת הקצין  
17 מהנאשם להוריד את בגדיו. הסנגור הוסיף וטען שאין מדובר בתקיפה חמורה וכי מרשו  
18 עצור מזה למעלה מ-7 חודשים ואילו מלכתחילה היה מוגש כתב אישום בגין עבירות  
19 אלימות כלפי השוטר, הוא לא היה נדון לתקופה בה הוא עצור.

20

21 הנאשם ביקש שלא לשלוח אותו מאחורי סורג וברית לתקופה לה טען ב"כ המאשימה והוא .4  
22 הוסיף וטען שהוא לא אשם על אף הרשעתו בחלק מהעבירות.

23

24 תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו פוגעת בשלטון החוק ופוגעת בביטחונם של אנשים שכל .5  
25 רצונם הוא להגן על הציבור וזאת למען איכות חיים טובה עבור כולנו. מידת הפגיעה של  
26 הנאשם בערכים המוגנים היא בינונית. הנאשם תקף את הקצין כאשר שניהם היו בתחנת  
27 המשטרה אך יחד עם זאת לא התעלמתי מהחלטתי בהכרעת הדין לפיה יצאתי מנקודת  
28 הנחה שהחיפוש אותו ביקש הקצין לערוך על הנאשם הוא חיפוש בלתי חוקי ועל כן קמה  
29 לנאשם זכות להתנגד לאותו חיפוש ואולם הנאשם חרג מהמידה הסבירה עת נגח בקצין  
30 וגרם לפציעתו. עבירה נוספת בה הורשע הנאשם היא עבירת האיומים כלפי הקצין וגם  
31 עבירה זו מחייבת הטלת ענישה מתאימה.

32



בית משפט השלום בחיפה

07 נובמבר 2013

ת"פ 13-04-16682 מדינת ישראל נ' בליקוב גילל(עציר)

1 מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר  
2 בפועל.  
3

4 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם הכולל 7  
5 הרשעות קודמות כאשר בגין חלקן ריצה מאסרים בפועל ולאחר שהתחשבתי בכל הטיעונים  
6 שהועלו על ידי ב"כ הצדדים ולאחר שהתחשבתי בתעודות שהוצגו על ידי הנאשם מהן עולה  
7 שהנאשם מלווה קבוצות במהלך מעצרו ותורם לעצורים אחרים, ולאחר שהתחשבתי  
8 בהכרעת הדין שניתנה על ידי היום לפיה זיכיתי את הנאשם מחלק מהעבירות, אני דן את  
9 הנאשם לעונשים אלה:

10  
11 א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים ו-3 ימים החל מיום מעצרו 4.4.13.  
12 למען הסר ספק – הנאשם מסיים לרצות את עונשו היום.

13  
14 ב. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי אשר יופעלו אם יעבור הנאשם תוך שלוש שנים  
15 מהיום אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

16  
17 ג. התבקשתי להורות על פיצוי הקצין ואולם ובשל זיכוי הנאשם מחלק מהעבירות  
18 ומאחר והנאשם עצור זה 7 חודשים וזה העונש שאותו הטלתי עליו, אני נמנע מחיוב  
19 פיצוי הקצין, אך אין בכך למנוע מהקצין להגיש תביעה נגד הנאשם.

20  
21 זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

22  
23  
24  
25  
26 ניתן והודע היום ד' כסלו תשע"ד, 07/11/2013 במעמד הנוכחים.

27  


זאיד פלאח, שופט

28  
29  
30  
31